വചസ്സ്

മാസികം

2005 സെപ്തംബർ

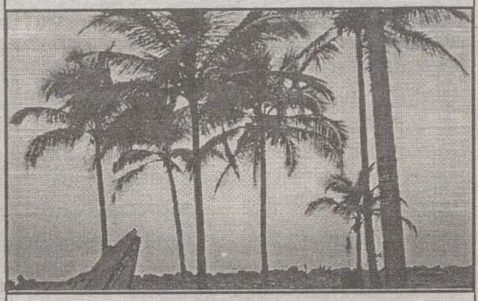
മുപ്പത്തി രണ്ട് പുറം

ഇരുപത്തിആറാം ലക്കം

കഥാ പതിപ്പ്

26

ചിത്രവിചാരം

ഫോട്ടോ: ആർ.തുളസി

ഈ ലക്കത്തിലെ വചസ്സ്:

വാക്കു പറഞ്ഞു :

"നിന്റെ ചുണ്ടുകൾ മുദ്രവയ്ക്കുകയും നാവിനെ ഉറക്കിക്കിടത്തുകയും ചെയ്യുക." "അതെന്തിനാണ്" ഞാൻ ചോദിച്ചു. "ചമഞ്ഞൊരുങ്ങി നിന്റെ മുന്നിൽ വന്നു നിൽക്കാൻ എനിക്ക് മനസ്സില്ല"

കഥ - വാക്ക്

പി.കെ. പാറക്കടവ്-

(പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുകഥകൾ)

സംഭാവന-5രൂപ

സ്വകാര്യ വിതരണം

കുറിയതേ കുറിക്കുകൊള്ളൂ

വചസ്സ് മാസികം

26

വചസ്സ് ഇരുപത്തിആറാം ലക്കം

ചെറിയ സൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കുക

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ-
ശശിധരൻ കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പി.ഓ., കൊല്ലം- 691501,
ഫോൺ : 9447588698

മുഖം

കഥയിൽ മാത്രമോ?

ഒരു ജനാധിപത്യ സമൂഹത്തിലെ വോട്ടവകാശമുള്ള പൗരന്റെ പരമാവധി സ്വപ്നം എന്താണ്? പരമോന്നത നീതിപീഠം നീതിനിഷേധിക്കുകയില്ല എന്നല്ലെ? കടലാസിലും കന്നാസിലുമാക്കി വച്ചേക്കാനാണോ കോടതി ഉത്തരവുകൾ? മെയ് മാസത്തിൽ സ്ത്രീധനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് സർക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഈ ഇനത്തിലെ ഇടപാടുകളെ കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കാനും വ്യക്തമാക്കാനും കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളോട് കോടതി നിർദ്ദേശം വന്നു. 1961-ലാണ് സ്ത്രീധന നിരോധന നിയമം നടപ്പിലായത്. അത് കഴിഞ്ഞിങ്ങോട്ട് സ്ത്രീധന കേസുകളൊന്നും ഇതുവരെ കോടതിയിൽ-കുടുംബകോടതിയുൾപ്പടെ- വന്നിട്ടില്ലേ? തെക്കൻ കേരളത്തിൽ സ്ത്രീധന പ്രശ്നം കുടുംബത്തിന്റെ അടിത്തറ തോണ്ടുകയാണ്. പൊതുസ്ഥലത്തെ പുകവലി നിരോധനം, ഉച്ചഭാഷിണി ഉപയോഗം, പൗരാവകാശ സംരക്ഷണ നിയമങ്ങൾ, അറസ്റ്റിലും കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കലിലും പാലിക്കേണ്ട 'സാമാന്യ' മര്യാദകൾ ഒക്കെ കാറ്റിൽ പറക്കുകയല്ലെ? സൂര്യനെല്ലിക്കേസിലും പ്ലാച്ചിമട ജലചൂഷണകേസിലും സ്വാശ്രയ കോളജിലും വന്ന വിധികൾ കേരളത്തിൽ പുതിയ ട്രെന്റുകൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനാധിപത്യ സങ്കല്പങ്ങൾ ഇനി കഥയിൽ മാത്രമാവുമോ?

പ്രകാശനം

വചസ്സ് മാസിക 25-ാം ലക്കം (വിശേഷാൽ പതിപ്പ്) 2005 ജൂൺ 25 ന് ഇളമ്പള്ളൂരിൽ ശ്രീ എ.ജയിംസിന്റെ ഭവനത്തിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം കഥാകൃത്ത് ശ്രീമനോജ് ജാതവേദർക്ക് നൽകി പ്രകാശനം നിർവ്വഹിച്ചു. എഴുത്തുകാരും അഭ്യുദയകാംക്ഷികളും പങ്കെടുത്തു. പങ്കെടുത്തവർക്കും രചനകൾ കൊണ്ടും സംഭാവനകൾ കൊണ്ടും വചസ്സിനെ സഹായിച്ചവർക്കും നന്ദി.

പ്രതിമുഖം

വചസ്സിന്റെ 25-ാം ലക്കം കിട്ടി പരസ്യത്തിന്റെ പിൻബലമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകപതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ വേദനകൾ എനിക്ക് ഭംഗിയായി മനസ്സിലാകും. അഭിനന്ദനങ്ങൾ. - മണിമ്പൂർ രാജൻബാബു.

കുറിയത് കുറിക്ക് കൊള്ളുന്നുണ്ട്.- ജോസ് കടവൻ, കോടമ്പാക്കം

പലരും പറയാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് രാജേഷ് ചിറപ്പാട് ശക്തമായി കുറിച്ചിരിക്കുന്നു അഭിവാദ്യങ്ങൾ.- പവിത്രൻ, തീക്കുനി

അല്പം ചില അനൗചിത്യങ്ങൾ, ആവർത്തനങ്ങൾ, അശ്രദ്ധകൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ വചസ്സ് ഗംഭീരം. ഈ പരിശ്രമം ആത്മാർത്ഥമായ സാഹിത്യ സപര്യയായി വിലയിരുത്തുന്നു. അഭിനന്ദനങ്ങൾ- പി.കെ.ഗോപി.

സഖാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് പ്രസക്തമായി. വായിച്ചപ്പോൾ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ നിറഞ്ഞു പോയത് എന്താണെന്നറിയില്ല. പീഡാനുഭവങ്ങളുടെ ചരിത്രം സിലബസിന്റെയാന്ത്രിക പഠനത്തിനപ്പുറം പോകേണ്ടതുണ്ട്. - രാജേഷ് ചിറപ്പാട്.

അഭിമാനകരം തന്നെ വചസ്സിന്റെ 25-ാം ലക്കം സ്പെഷ്യൽ തോമസ്കുട്ടി, ആർ.സി.ബോസ്. എന്നിവരുടെ ചിത്രങ്ങളും ഗംഭീരം.- ശൈലൻ, പുൽപ്പറ്റ.

കുറിപ്പുകളുടെ ശക്തിയായിരുന്നു മേന്മ എ.ജയിംസ്, രാജേഷ് ചിറപ്പാട് എന്നിവരുടെ കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധേയം - വിനീഷ് കളത്തറ.

ലിറ്റിൽ മാഗസിനുകളുടെ ദിശാബോധമുള്ളവ വളരെക്കുറച്ചേയുള്ളു. അവയിലൊന്നായി വചസ്സിനെ എണ്ണുന്നു. വിമീഷ് മണിയൂരിന്റെയും വിജിലയുടെയും കവിതകൾ ശക്തം. രാജേഷ് ചിറപ്പാടിന്റെ അതിരുകടന്ന പൊട്ടിത്തെറിക്കലായി എങ്കിലും അതിന്റെ പ്രസക്തി തിരിച്ചറിയുന്നു. - മനോജ് കാട്ടാമ്പള്ളി.

കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാറിന്റെ 'നക്ഷത്രവല' ഗൃഹാതുരത്വമുണർത്തുന്നു. രാവുകളെ അടയാളപ്പെടുത്തുമ്പോൾ രാജേഷ് ചിറപ്പാട് ഇമ്മിണി ബല്യ ഭാഷാഭേഷണി താളുകളുടെ കൊള്ളയിലേക്ക് നേരമ്പോക്കുകൾ എയ്യുന്നു.- ഓരനല്ലൂർ ബാബു.

വചസ്സ് നല്ല സാധനമാണ് എല്ലാം കൊണ്ടും. - സുകേതു.

ചെറുതിന്റെ കരുത്ത് തെളിയിക്കുന്ന ഒരു ലക്കം ഫോട്ടോ സെക്ഷൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു വിജില, മനോജ്, രോഷ്നി എന്നിവരുടെ കവിതകൾ സജീവം.- മുനീർ അഗ്രഗാമി.

വിലപ്പത്തിലല്ല ഉള്ളടക്കത്തിലാണ് കാര്യമെന്ന് വചസ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. -ആർ തുളസിയുടെ കുറിപ്പ് നന്നായി.- രജീഷ് കാർത്യാട്ട്.

വചസ്സുമായി നേരത്തെ ബന്ധപ്പെടാൻ പറ്റാതെപോയതിൽ സങ്കടം തോന്നുന്നു. സത്യസന്ധതയും ആകൃതിയും വചസ്സിന്റെ തേജസ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. - എ.കെ. എ. റഹ്മാൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

വിടവങ്ങളും കെട്ടും മട്ടും മുദ്രണവുമെല്ലാം അനുപമം അഭിനന്ദനങ്ങൾ- ചെമ്മാണിയോട് ഹരിദാസൻ

രൂപത്തിലും ഉള്ളടക്കത്തിലും ഏറെ പുതുമയും കരുത്തും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന മുത്തുപോലെ ഒതുക്കവും തിളക്കവുമുള്ള വചസ്സ് മിനിമാസിക ഏതു നല്ല വായനക്കാരെയും സ്പർശിക്കും. സംശയമില്ല. - എം.ഡി.വിമൽകുമാർ.

സുനാമി ഫണ്ട്

സതീശൻ മോറായി

കരയിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറിയ ക്രോധത്തിരകൾക്ക് പിന്നാലെ വയറുവീർത്ത ചില വലിയ സ്രാവുകളും തിമിംഗലങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. പതിനായിരങ്ങളുടെ ശവങ്ങൾ നോക്കി അവർ പറഞ്ഞു ചാകര... ചാകര...!

'കറുത്ത തമ്പ്രാട്ടി' എന്ന കഥയെപ്പറ്റി

ഇ.ഹരികുമാർ

ദാരിദ്ര്യത്തിൻ പാരമ്യത്തിൽ ജന്മിയുടെ കൈയിൽ നിന്നും പണം പലിശയ്ക്കെടുത്തപ്പോൾ താമിയ്ക്ക് ഈടായി നൽകേണ്ടിവന്നത് സ്വന്തം ഭാര്യയേയാണ്. മറ്റൊന്നും അയാളുടെ കൈയിലില്ല. എന്റെ 'കറുത്ത തമ്പ്രാട്ടി'എന്ന കഥയുടെ പശ്ചാത്തലമാണിത്. അവൾ സുലു എന്ന രണ്ട് വയസ്സുകാരിയുടെ അമ്മ കൂടിയാണ്. കൂലിപ്പണിക്കാരനായ അച്ഛൻ രാവിലെ പണിക്കു പോയാൽ അവൾ വീട്ടിലൊറ്റയ്ക്കാണ്.

ഇങ്ങനെ ഒരാശയം എന്റെ മനസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ ഞാനത് ഏത് കോണിൽക്കൂടിയാണ് കാണേണ്ടത് എന്നാലോചിച്ചു. ഇതിൽ കാര്യമായി നാലോ അഞ്ചോ കഥാപാത്രങ്ങളാണുള്ളത്. ഓരോരുത്തർക്കും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കേണ്ടത് തന്നെയാണ്. താമി, പണയം വയ്ക്കപ്പെട്ട ഭാര്യ ലക്ഷ്മി, രണ്ട് വയസ്സായ സുലു, ജന്മി, ജന്മിയുടെ ഭാര്യ.....അങ്ങനെ പോകുന്നു. ഞാൻ സാധാരണമട്ടിൽ കഥയുടെ ഗതിയിൽ അധികം ഇടപെടാതെ എഴുതിത്തുടങ്ങി. ഞാൻ അങ്ങിനെയാണ് ചെയ്യാറ്. വല്ലാതെ ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടൊന്നും ഒരു കഥയോ നോവലോ പറ്റില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആസൂത്രണങ്ങളെല്ലാം കഥാപാത്രങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനും സാഹചര്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് മാറിപ്പോകുകയാണ് പതിവ്. എഴുതിക്കഴിയുമ്പോഴാണ് മനസ്സിലാവുക, കഥയുടെ നിയന്ത്രണം എന്റെ കൈയിൽ നിന്നും വഴിയിലെവിടെയോ നഷ്ടപ്പെട്ട് പോയെന്ന്. ഞാൻ എന്റെ കഥയല്ല എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, മറിച്ച് അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളുടെ കഥയാണെന്ന്. ആ കഥാപാത്രങ്ങൾ എന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തികളാവാതെ സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയാണെന്ന്. അവരുടെ ഓരോ നീക്കവും അവരുടെ വ്യക്തിസ്വഭാവങ്ങൾക്കും അവർ നേരിടുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുമായിരിക്കും.

'കറുത്ത തമ്പ്രാട്ടി' എന്ന കഥയുമതെ, എഴുതിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അതിൽ പ്രാധാന്യം വന്നത് രണ്ടാം വയസ്സുമുതൽ അമ്മ എന്നു വരുമെന്ന് അറിവില്ലാതെ വീട്ടിൽ പകൽ മുഴുവൻ ഒറ്റയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ട സുലുവിനും ജന്മിയുടെ വീട്ടിൽ എന്നെങ്കിലും ഭർത്താവിന്റെയും മകളുടെയും അടുത്ത് പോകാൻ പറ്റുമോ എന്ന ആശങ്കയുമായി കഴിയുന്ന ലക്ഷ്മിക്കുമാണ്. ജന്മിയുടെ ഒപ്പമുള്ള രണ്ടുകൊല്ലത്തെ ജീവിതം അവളിൽ സമ്മിശ്രവികാരങ്ങളാണുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. എന്നെങ്കിലും ഭർത്താവ് ജന്മിക്ക് കൊടുക്കാനുള്ള പണം പലിശയോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കും എന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ അവളിൽ ഉയരുന്ന വികാരങ്ങൾ പലതാണ്.

പ്രൊഫസ്സർ എം. കൃഷ്ണൻ നായർ സാർ ഈ കഥയെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് സാഹിത്യവാരഫലത്തിൽ (സമകാലിക മലയാളം 22,9,2000) എഴുതിയപ്പോൾ എനിക്ക് സംതൃപ്തി തോന്നി. അറുപതുകളിൽ മാതൃഭൂമിയിലും മലയാളനാടിലും എഴുതിയിരുന്നപ്പോൾ തൊട്ട് എന്റെ കഥകളെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ ഗൗരവമായി എടുക്കാറുണ്ട്.

ഈ കഥ, ' കറുത്ത തമ്പ്രാട്ടി' അതേ പേരിൽ തൃശ്ശൂർ കറന്റ് ബുക്സ് ഇറക്കുന്ന എന്റെ പുതിയ കഥകളുടെ സമാഹാരത്തിലുണ്ട്. ■

ദ്വാരക

മനോജ് ജാതവേദർ

മുംബയ്, 2005

വൈകുന്നേരത്തെപ്പോഴോ മെല്ലെമെല്ലെ വെള്ളം താഴാൻ തുടങ്ങി. കോണിപ്പടികൾ ഇറങ്ങി താഴെ വന്ന് ഞാൻ കൂട് പൊളിച്ചു പുറത്തുവരുന്ന പക്ഷിയെപ്പോലെ ജനാലകൾ തുറന്ന് പുറത്തേക്ക് നോക്കി. പുറത്ത് ശ്വാസം കിട്ടാതെ കാറ്റുകൾ മരിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വായുവിൽ മരണത്തിന്റെ ഈർപ്പം തങ്ങിനിന്നു. ഭൂതകാലങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, സിങ്കിൽ കൂട്ടിയിട്ടിരുന്ന എച്ചിൽപാത്രങ്ങൾ മുറിയിലവിടെയുമിവിടെയും ഒഴുകിനടന്ന് എവിടെയൊക്കെയോ വീണ് കിളിർത്തിരുന്നു. ഞാൻ വാതിൽ തുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. ചോരയോട്ടം നശിച്ച ഞരമ്പുപോലെ, വെള്ളം വാർന്നുപോയ തെരുവിലൂടെ ഞാൻ പത്രമാഫീസിലേക്ക് നടന്നു. ഗേറ്റിൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നോക്കുകുത്തിപോലെ, കാവൽപ്പാടുപോലെ, എന്നോ മൺമറഞ്ഞുപോയ ഒരു സെക്യൂരിറ്റി സംവിധാനത്തിന്റെ തൊപ്പിമാത്രം മണ്ണിലും ചെളിയിലും പുരണ്ടുകിടന്നു. ഇടിഞ്ഞ ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ കുട്ടികളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഏതോ ചിത്രകാരൻ അവസാനം വരച്ച വഴികണ്ടുപിടിക്കുക എന്ന ചിത്രത്തിലെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടാത്ത നായകനെപ്പോലെ ഞാൻ നിന്നു. എല്ലാ തെരച്ചിലുനുമവസാനം, എല്ലാ അലച്ചിലിനുമവസാനമെന്നപോലെ ഒടുവിൽ കണ്ടെത്തി, മേശപ്പുറത്ത് തലചായ്ച്ച്, ഉറക്കം നടിച്ച് കിടക്കുന്നതുപോലെ, രാധ (രാധമാത്രം) 'രാധേ, രാധേ...' ഞാൻ വിളിച്ചു'പോകണ്ടേ നമുക്ക്?' 'ഒരു വീടും ഒരുപാട് ഓർമ്മകളും കാത്തിരിക്കുന്നു' രാധ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. വിളി കേട്ടുമില്ല. അന്നരം പെട്ടെന്ന് ഉറക്കം ഞെട്ടിയുണർന്നതുപോലെ ന്യൂസ് റൂമിലെ കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ കണ്ണുമിഴിക്കാനും ടെലിപ്രിന്റുകൾ ഒച്ചവയ്ക്കാനും തുടങ്ങി. ഞാൻ ഞെട്ടി പിൻതിരിയുമ്പോൾ വാർത്തകൾ തിരമാലകളെപ്പോലെ പതഞ്ഞുപൊങ്ങുകയായിരുന്നു. കൈകൾ നീട്ടി, ആശ്ലേഷിക്കാനെന്നവണ്ണം, അവ ഭൂമിയിലെ അവസാനത്തെ വായനക്കാരന് പിന്നാലെ വരികയായിരുന്നു.

ഞാൻ വഴികളില്ലാത്ത വഴികളിലൂടെ ഓടി. ■

അനുരണനം

ഞാൻ കുടുതലെഴുതിയത് കഥകളാണ്. എവിടെയോ നടന്ന, നടന്നിരിക്കാവുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥകളുടെ കഥകൾ. സൂക്ഷിച്ച് നോക്ക്, ഇതിൽ അസാധാരണമായ ഏതോ ഉണ്ട് എന്ന നിശ്ശബ്ദ പ്രേരണയോടെ എന്റെ മനസ്സിന്റെ കിളിവാതിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കടന്നുവന്ന് എന്നെ സ്വീകരിച്ച പ്രമേയങ്ങളോട് ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. ഇടവഴികളിലും ഇരുട്ട് മൂടികിടക്കുന്നിൽ ചെരുവിലും പൂഴക്കടവിലുമൊക്കെ കഥകൾ ഒളിപ്പിച്ചുവച്ച് തിരഞ്ഞുപിടിക്കാൻ അടക്കിയ ചിരിയും ഒതുക്കിയ വെല്ലുവിളിയുമായി എന്നെ എന്നും വിളിച്ചിറക്കിയ ഗ്രാമത്തിന് ഞാൻ നന്ദിപറയട്ടെ.

കഥ സത്യമാവുന്നു. ജീവിതമാവുന്നു, അവ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി വാക്കുകൾ വച്ചുണ്ടാക്കിയ കളിവീടുകളല്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ എഴുത്തുകാരൻ തന്റെ ബാദ്ധ്യതകളെപ്പറ്റി, സമകാലിക ജീവിതത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളെ അപഗ്രഥിക്കുന്ന മഹാപ്രയത്നത്തെപ്പറ്റി ഉത്കണ്ഠാഭരിതനാണ്.

– എം.ടി.

(കഥകൾ ഒളിപ്പിച്ച ഗ്രാമം., കണ്ണാന്തളിപ്പൂക്കളുടെ കാലം)

കാഥികത്രയം

എം.എൻ. കാരശ്ശേരി

നമുക്ക് കവിത്രയം ഉണ്ട് - ആശാൻ, വള്ളത്തോൾ, ഉള്ളൂർ.ഒരു നിരൂപകത്രയം ഇല്ല. ഉണ്ടാക്കാം-മാരാർ, മുണ്ടശ്ശേരി, കേസരി.

ഈ നിരൂപകത്രയം ഇങ്ങനെത്തന്നെ വേണം എന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതിൽ എനിക്കൊരു കണക്കുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് വേറേ കണക്കാക്കാം. കാരണം ഇതിനിടയിൽ ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന് 'ആദി കവിത്രയം' എന്ന പേരിൽ ഒരു 'ട്രിനിറ്റി' ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്- ചെറുശ്ശേരി, എഴുത്തച്ഛൻ, നമ്പ്യാർ എന്ന ക്രമം. ഈ വകുപ്പിൽ സാക്ഷാൽ കവിത്രയത്തെ ആധുനിക കവിത്രയം എന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു.

പോകട്ടെ. നമുക്ക് ഒരു കാഥികത്രയം ഉണ്ടാക്കരുതോ? ഞാൻ ആലോചിക്കുകയാണ്. ഒന്ന് ബഷീർ, രണ്ട് തകഴി, മൂന്നാമൻ ആര് വേണം? ദേവ്/ വർക്കി/കാരൂർ ആരുമാകാം. ഒന്നാലോചിക്കണേ. ഞാനല്പം തിരക്കിലാണ്. സംഗതി 'പ്രോബ്ളമാറ്റിക്'ആണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം തീർന്നല്ലോ. ■

ഹർത്താൽ

കെ.ഗോവിന്ദൻ

ഓർക്കാപ്പുറത്ത് ആരോ ആഹ്വാനം ചെയ്ത ഹർത്താലിൽ തെരുവിലെ ഒഴിയാത്തിരക്ക് തലേന്ന് രാത്രിയോടെ തന്നെ അലിഞ്ഞുപോയിരുന്നു.

ഹർത്താലിന്റെ വിവരം അറിയാതെ പോയതുകൊണ്ട് നഗരത്തിലെത്തിപ്പെട്ട ഏതാനും ഗ്രാമീണർ അവിടവിടെ ചുറ്റിക്കറങ്ങി. വെയിൽ കനത്തതോടെ അവരും അപ്രത്യക്ഷരായി.

ചൊവ്വാഴ്ചകളിൽ പതിവായി അടഞ്ഞുകിടക്കാറുള്ള തുണിക്കടയുടെ മുൻവശത്ത് കത്തികൾ വില്ക്കാനെത്തിയ കച്ചവടക്കാരനും ഹർത്താലിനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

കുറേ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തെരുവിന്റെ അങ്ങേതലയ്ക്കലെ വെയിലിൽ ഒരു രൂപം പിറന്നു. കത്തിവില്പനക്കാരൻ പ്രത്യാശയോടെ കാത്തിരുന്നു. അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കടകളിലേക്കും വെയിൽ നിറഞ്ഞ റോഡിലേക്കും നോക്കി മെല്ലെ മെല്ലെ നടന്നുവന്ന കാൽനടക്കാരനെ കച്ചവടക്കാരൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. വെയിൽച്ചൂടിന്റെ കാഠിന്യം ഒട്ടും ഗൗനിക്കാതെ നടന്നുവന്ന അയാൾ തന്നെ മറികടന്ന് പോവാറായപ്പോൾ കച്ചവടക്കാരൻ ഉറക്കെ ചോദിച്ചു "എങ്ങോട്ടാസ വെയിലത്തഴിച്ചിട്ട കോഴിയെപ്പോലെ, ഇങ്ങനെ?'

> *കഥാരചനയിൽ നിന്ന് ഏകാന്തദീപ്തമായ ആത്മാനന്ദമാണ് കഥാകാരന് ലഭിക്കുന്നത്. സംവേദനത്തിന്റെ തലത്തിൽ വായനക്കാരനും കഥാകാരനും പങ്കാളികളാവുന്നു. കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിലും തന്റെ ദുർബലമായ ശബ്ദം ആരോ എവിടെയോ കാതോർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും എവിടെയൊക്കെയോ അത് അനുരണനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും അറിയുമ്പോൾ കഥാകാരന്റെ ആഹ്ലാദം ഇരട്ടിക്കുന്നു - എന്നെ കഥയെഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ഇതൊക്കെ തന്നെ.*
>
> കെ.ഗോവിന്ദൻ
> (ഇതുഞാനും എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിൽനിന്ന്)

ഫലിതം അയാൾക്ക് നന്നേ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കണം. അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് കച്ചവടക്കാരന്റെ അടുത്തേക്ക് വന്നു.

"വരു ചങ്ങാതി. കുറച്ചുനേരം ഇവിടെ വന്നിരുന്ന് വിശ്രമിക്കാം."
"എന്നിട്ട്"
"എന്തെങ്കിലും നാട്ടുവിശേഷങ്ങളോ രാഷ്ട്രീയക്കാര്യങ്ങളോ സംസാരിക്കാം."
"എന്നിട്ട്?"
"എന്തിനെയെങ്കിലും പറ്റി വെറുതെ തർക്കിക്കാം"
"എന്നിട്ട്?"
"തർക്കിച്ച് തർക്കിച്ച് കോപം മൂത്ത് ഇതിൽനിന്ന് ഓരോ കത്തിയെടുത്ത് നമുക്കന്യോന്യം കുത്തിക്കൊല്ലാം"
"എന്നിട്ട്?"
"മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ട് രണ്ട് വ്യത്യസ്ത രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളിൽ നമുക്ക് മെമ്പർമാരാവാം"
"എന്നിട്ട്?"
"നാളെയും നഗരത്തിൽ ഹർത്താലുണ്ടാക്കി ജനജീവിതം സ്തംഭിപ്പിക്കാം"

അത് ശരിയാണെന്ന് ബോധ്യമായ കാൽനടക്കാരൻ കച്ചവടക്കാരന്റെ അരികിൽ ചമ്രം പടിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ ഒരു തർക്കത്തിന് തുടക്കമിട്ടു.
വെയിൽചൂടിന്റെ കാഠിന്യം മുറുകുകയും കാറ്റെവിടെയോ പോയൊളിക്കുകയും ചെയ്തു. ■

ആരുഢം

ഇന്ദുചൂഡൻ കിഴക്കേടം

അയാൾ തടിമില്ലിന്റെ കവാടം കടക്കുമ്പോൾ സ്ത്രീകൾ ചതുരത്തിലുള്ള തകരപ്പാട്ടകളിൽ അറക്കപ്പൊടി നിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. ചുമലിൽ ഒറ്റത്തടിയുമായി അളന്നുമുറിച്ച ചുവടുകളോടെ അയാൾ മില്ലിലേക്ക് നടന്നടുത്തു. തടികൾ അറുക്കുന്നിടത്ത് അയാൾ ഭാരമിറക്കി. മരപ്പൊടിയിൽ മുങ്ങിനിന്ന അറക്കക്കാരനോടയാൾ പറഞ്ഞു:

'എങ്ങുമുറയ്ക്കാത്ത എന്റെ ജീവിതത്തിന് ഒരു ആരൂഢം. അതിന് പാകത്തിന് ഇത് കഷണിക്കുക.'
ആ ചെറുതടിയുടെ കാഠിന്യത്തിൽ അറക്കവാളിൽ നിന്നും തീപ്പൊരി പാറി. വാൾപ്പല്ലുകൾ വളഞ്ഞു. പല വുരു വാൾ മാറ്റപ്പെട്ടു.

അയാൾ തികഞ്ഞ ശാന്തതയോടെ അതെല്ലാം നോക്കിനിന്നു. അറക്കക്കാരന്റെ മരപ്പൊടി വീണ കണ്ണുകളിൽ സംഭ്രമം നിറയുന്നത് അയാൾ കണ്ടു.
പെട്ടെന്ന് അയാൾക്ക് നേരെതിരിഞ്ഞ് അറക്കക്കാരൻ ചോദിച്ചു : 'വാളൊന്നും പിടിക്കുന്നില്ല. ആരുടെ നട്ടെല്ലാണ് നിങ്ങൾ ഊരിക്കൊണ്ടുവന്നത് ? '
മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും അയാൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. മുപ്പത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഒരു മൈതാനത്ത് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ അയാൾ അത് കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു ■

വലകൾ

സുധീഷ്.എ.എസ്

ഇന്റർനെറ്റിന്റെ വലകൾക്കിടയിൽ കുരുങ്ങിയ മകനെ കണ്ട് അമ്മ വലിയവായിൽ നിലവിളിച്ചു. പിന്നെ രക്ഷിക്കുവാനായി അതിലേക്ക് പുഴ്ന്നിറങ്ങി. പിന്നീട് അതിന്റെ മായയിൽ അവളുടെ കൈകൾ കീബോർഡിലൂടെ ചോദിച്ചു 'താങ്കൾ ഫ്രീയാണോ?'
അവളുടെ മകൻ പുതുതായ് കിട്ടിയ സുന്ദരിയ്ക്ക് മറുപടി നൽകി "യേസ്" ■

പി.കെ. സാറാമ്മ

1 – ഗ്രേഡ്

കൊച്ചുഗോപാലൻ ബ്രോഡ്ഗേജ് വണ്ടിക്ക് മുന്നിൽ ചാടി. തുണ്ട് രണ്ട്. രമേശൻ മീറ്റർഗേജ് വണ്ടിക്ക് മുന്നിൽ ചാടി. തുണ്ട് മൂന്ന്. റിസൾട്ട് വന്നപ്പോൾ രണ്ട് പേർക്കും ഒരേ ഗ്രേഡ് –'ഡി' ഗേജ് മാറിയാലും ഗ്രേഡ് മാറുന്നില്ല.

2 – ക്യാൻസർ

പ്രാണയേം മൂലം മൂന്നുപേർ മൂന്ന് കടുകുകളിൽ കയറി ഒളിച്ചു. ഒന്നാമൻ പെൺവാണിഭക്കാരനും രണ്ടാമൻ കരിചന്തക്കാരനും മൂന്നാമൻ ഉൾപാർട്ടി ജനാധിപത്യ വാദിയുമായിരുന്നു.

കടുക് വറുത്തപ്പോൾ ഉൾപ്പാർട്ടി കടുക് ഒഴികെ മറ്റ് രണ്ടും പൊട്ടി. ഉൾപാർട്ടി കടുകിനെ സ്കാൻ ചെയ്തപ്പോൾ അതിനുള്ളിൽ ഒരു ക്യാൻസർ സെന്റർ. അത് മലബാറിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും തർക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല ■

ചെറിയത്

പി.ആർ.നാഥൻ

ജീവിതത്തിൽ വല്ലതും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ചെറിയ രചനകളിൽ നിന്നാണ്. ശരീരത്തിൽ വല്ലതും ദഹിച്ചു ചേർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതും ചെറിയ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. ചെറിയതിൽ നിന്നാണ് വലിയത് ഉണ്ടാവുക ■

ലിബറലൈസേഷനിലെ പോസ്റ്റ് മോഡേണിസം

ആർ. രാധാകൃഷ്ണൻ

സ്ഫടികക്കോപ്പയിലെ കാല്പനികതയുടെ അവസാനത്തെ കവിളും ഒറ്റവലിക്ക് അകത്താക്കി അയാളിരുന്നു. അടുത്ത ടേബിളിലെ നിറഞ്ഞുകവിയുന്ന ഗ്ലാസ്സിലെ സമൃദ്ധിയുടെ മുകളിൽ പതയും കുമിളയും അടങ്ങുന്നതും നോക്കി അയാളിരുന്നു.
തന്റെ രോഗാതുരയായ പൊതുമേഖലാ സ്ഥാപനത്തിൽ പേറിവിഷൻ കിട്ടാതെ ഓവർടൈം ചെയ്തു കിട്ടുന്ന അധികപൈസ എടുത്ത് ബാറിൽ കയറി സമയം കളയുന്ന അയാൾക്ക് അയൽസ്ഥാപനമായ ബിയറുകമ്പനിയെ ഓർമ്മവന്നതപ്പോഴാണ്. വലിയ ഡിസ്റ്റിലറിയുടമയും അയ്യപ്പഭക്തനും എന്തിനും പോന്നവനുമായ ആളുടെ കമ്പനികൾക്കാണ് മത്സരാധിഷ്ഠിത കമ്പോളത്തിൽ നിലനില്പ്. പി.ടി. ഉഷയോടൊപ്പം നിർത്തി തന്നോട് ഓടിജയിക്കാൻ പറയുന്ന ന്യായമല്ലേ നമ്മുടെ പുത്തൻ സാമ്പത്തികനയത്തിന്റെ ആൾക്കാർക്ക് ഉണ്ടായത്.
ചെറിയ ചെറിയ ഐസ്ക്യൂബുകൾ മനസ്സിൽ മഞ്ഞുപർവ്വതങ്ങായി ഉയർന്നുവരുന്നതുപോലെ അയാൾക്ക് തോന്നി.
ആ സുതാര്യ മൈനാകത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു മാത്രയിളവേൽക്കാൻ അയാളിലെ കുരങ്ങൻ വെറുതെ മോഹിച്ചു.
(വെറുതെ മോഹിച്ചതും ഇളവേൽക്കുന്നതും ഒ.എൻ.വി. കാല്പനികതയാൽ അയാളുടെ മൗനപാത്രങ്ങൾ നിറച്ചു)
മൈനാകത്തിനുമേൽ താവളം തേടിയ ഹനുമാന് സ്വന്തം കഴിവുകൾ മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞാലേ മനസ്സിലാവുമായിരുന്നുള്ളു.
മാനേജമെന്റ് പരിശീലകർ പറയുന്ന കഥ പലപ്പോഴായി അയാളുടെ കമ്പനികൾ ട്രെയിനിങ്ങ് ക്ലാസ്സിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
മഞ്ഞുമലയിൽ തട്ടിയുടയാനാണെങ്കിൽപ്പോലും ഒരു കുഞ്ഞുതോണി മാത്രം സ്വന്തമായുള്ളവൻ മറുകര

യണയാൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്ന അയാൾ അണയ്ക്കുകയായിരുന്നു. (അണയ്ക്കുക എന്നാൽ മധ്യ തിരുവതാംകൂറിൽ കിതയ്ക്കുകയാണ്.) അയളിൽ നിസ്സംഗമായി എരിയുന്ന ഒരു തീക്കൂന അണയ്ക്കുവാനും ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പവിത്രൻ തിക്കുനിയെപ്പോലെ അയാൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടായി.
കാല്പനികതാകാലം വഴിമുട്ടിനിന്നപ്പോൾ അയാളെ കാണുമ്പോൾ അയാൾ പിലാറ്റുഫാറത്തിലെ ചാരുകസേരയിൽ മയക്കത്തിലായിരുന്നു.
ഞെട്ടിയുണരുന്നത് ഏതോ കിളി ശബ്ദം കേട്ടുകൊണ്ടായിരുന്നു. കിളിശബ്ദത്തിൽ ലിയാനാർഡോ കാർപിയോ എന്ന ഒച്ചയായിരുന്നു. ടൈറ്റാനിക്ക് സിനിമയിലെനായകനായിരുന്നുവല്ലോ കാർപിയോ-തന്റെ കമ്പനിയിലെ ഓരോ തൊഴിലാളിയും ടൈറ്റാനിക് ക്യാപ്റ്റന്മാരെപ്പോലെ സ്വയം അഹങ്കരിച്ചകാലം അയാൾക്കോർമ്മവന്നു.
അനിശ്ചിതത്ത്വത്തിന്റെ തീവണ്ടിയും കാത്ത് അഞ്ചുറോളം പേർ തനിയ്ക്കൊപ്പം നിൽക്കുന്നത് അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പരിഹാസം തുളുമ്പുന്ന അസാധാരണ കൂവലോടെ ആ വണ്ടി സമയത്തോടി അടുത്തേക്ക് വന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ റിസർവ് ചെയ്യപ്പെട്ട തന്റെ സീറ്റിലേക്ക് തിടുക്കപ്പെട്ട് അയാൾ അമർന്നിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും പരിഹാസമൂർഛയിൽ സ്വയം സ്ഖലനമായി അലിഞ്ഞിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു അയാൾ നിറമില്ലാത്ത ഒരു മഞ്ഞുകട്ടപോലെ ■

ചെറുകഥ - എനിക്കെങ്ങനെ?

എം.ജി. രാജേന്ദ്രൻ

സാഹിത്യത്തിന്റെ ശാഖയെന്നോ
വകഭേദമെന്നോ കുറെപ്പേർ
ചെറുകഥയെ വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ
എനിക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്
ഒരു മഹാവൃക്ഷത്തെ ജഠരത്തിൽ
പ്പേറുന്ന ഒരുവിത്തായിട്ടാണ്.
പൊട്ടിമുളച്ച് വളർന്നു
പന്തലിക്കേണ്ടതും,
പുഷ്പിച്ച് ഫലം നൽകേണ്ടതും
അതിന്റെ ധർമ്മം.
കവിതയും, നോവലും, ചിത്രങ്ങളും
മൊക്കെ ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ മാത്രം.
ഏതൊരു പച്ച മനുഷ്യന്റെയുംമനസ്സിൽ
പ്രകൃതിയും, പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളും
അലസോരമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ
അതായത്,വെറുപ്പും വേദനയും
സംഘർഷങ്ങളും നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
അവൻ അനുഭവിച്ച് തീർത്തതും
ഇനി അനുഭവിക്കേണ്ടതുമായ
വലിയ സംഭവങ്ങളുടെ
കാലയളവുകൾക്ക് ദൈർഘ്യം കുറയും.
മാത്രകൾ മാത്രം മാനമാകുന്ന
ഒരു പുതിയ തോതിൽ, അനുഭവങ്ങളേയും
ചിന്തകളെയും, സംക്ഷിപ്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.
ഈ സംക്ഷിപ്തയുടെ ചാതുര്യത്തെ
ഞാൻ ചെറുകഥ എന്നു വിളിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു ■

അനുരണനം

കാഫ്കയേയോ കാമുവിനെയോ സാർത്രയെയോ അനുകരിക്കുന്നവർ, അവരാകുകയില്ലെന്നതുപോകട്ടെ, തങ്ങളല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രതിഭാശാലികളാരും എന്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് മുമ്പുള്ളവരെ അനുകരിച്ചില്ലെന്നെങ്കിലും ആലോചിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. ഈ അനുകരണക്കാരാണ്, ആധുനിക കഥാസാഹിത്യത്തിന് ഏറ്റവും വലിയ ദുഷ്പേര് വരുത്തുന്നതെന്ന് പറയാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല.
(ഉറൂബ് കഥയുടെ ഗതി, ഉറൂബിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ)

2020

നടരാജൻ ബോണക്കാട്

'രോഗി അകത്തുണ്ട്' ഒരു സാന്ത്വനമായി അറിയിപ്പ്.

സ്വീകരണമുറിയിലെ കസേരനിരകളിൽ വെളുത്തകോട്ടും സ്റ്റെതസ്കോപ്പും ധരിച്ച്, ഇരുപതോളം ഡോക്ടർമാർ ടോക്കണും തെരുപ്പിടിച്ച്, തങ്ങളുടെ നമ്പർ വിളിക്കപ്പെടുന്നതും പ്രതീക്ഷിച്ച് അത്രയൊന്നും അക്ഷമരല്ലാതെ കാത്തു കാത്തിരുന്നു.

-എല്ലാ കണ്ണുകളിലും മരവിച്ച ഒരേ ചില്ല്.

ഒടുവിലത്തെ ടോക്കൺകാരൻ മാത്രം ഒരു ടാബ്ലോയിഡ് വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു : 'നഗരത്തിൽ യന്ത്രവിദ്യാവിദഗ്ദ്ധരുടെ ശല്യം രൂക്ഷം. വഴിപോക്കരേയും ബൈക്ക് യാത്രികരേയും ഈ ജന്തുക്കൾ ഓടിച്ചിട്ട് കടിക്കുന്നതായാണ് പരാതി. എല്ലാ പ്രാഥമിക ആരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളിലും വാക്സിൻ എത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞതായും എൻജിനീയർ സ്കാഡിന്റെ പ്രവർത്തനം ഊർജ്ജസ്വലമാക്കാൻ കോർപ്പറേഷൻ നിർദ്ദേശം നൽകിക്കഴിഞ്ഞതായും മന്ത്രി നിയമസഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജനങ്ങൾ വീടിന് പുറത്തിറങ്ങാൻ മടിക്കുന്നതായാണ് റിപ്പോർട്ട്.'

തെരുവ് വിളക്കുകൾ തെളിയുമ്പോഴേക്കും എല്ലാം പെട്ടെന്നിരുണ്ടുപോകുന്നു.

മൊഴിമാറ്റം

എം. കൃഷ്ണദാസ്

ക്ലാസ്മുറിയിലെ വിദഗ്ദ്ധമായ വിചാരണയ്ക്കൊടുവിൽ രണ്ട്-ബിയിലെ ക്ലാസ് അദ്ധ്യാപകൻ ശിക്ഷയ്ക്കായി രാജിയെ ഓഫീസ് മുറിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. കൂടെ കുറ്റവാളി കുഞ്ഞിരാമനും.

ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് പുറമേയ്ക്ക് ശാന്തത തോന്നുമെങ്കിലും കണിശമായ ചോദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് രാജിയെ എതിരേറ്റത്. 'നിന്റെ ബാഗിൽ നിന്നും ആരാണ് സ്ലേറ്റ് പെൻസിൽ കട്ടെടുത്തത്.....?'

'അറിയില്ല സാർ....' ക്ലാസ്സ് അദ്ധ്യാപകന്റെ പരുക്കൻ പെരുമാറ്റത്തിന് ശേഷമായതുകൊണ്ടാവാം രാജിയുടെ മറുപടി നനഞ്ഞിരുന്നു.

'പിന്നെ, കുഞ്ഞിരാമൻ എടുത്തെന്ന് കൂട്ടി സാറോട് പറഞ്ഞതോ....?' ഹെഡ്മിസ്ട്രസിന്റെ മുനയുള്ള ദൃഷ്ടി രാജിയുടെ കണ്ണിൽ തറഞ്ഞിറങ്ങി.

'ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല സാർ....' ഓഫീസ് മുറിയുടെ പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ തറയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ നനഞ്ഞ മറുപടി ആവർത്തിച്ചു.

'മറ്റുള്ളവരെ മിനക്കെടുത്താതെ കുട്ട്യോളിം കൊണ്ട് ക്ലാസ്സിൽ പോ.. മാഷേ...'

ഓഫീസിന് പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ ഹെഡ്മിസ്ട്രിസിന്റെ ചീത്തയേക്കാളും കുഞ്ഞിരാമന്റെ വിജയഭാവമാണ് മാഷെ തളർത്തിയത്. ■

പുസ്തക പരിചയത്തിലേക്ക് ഒരു കോപ്പി അയക്കുക

കിടി

നിഴൽ ചിത്രങ്ങൾ - ഹാഷിംമയ്യനാട്-യുവമേള, കൊല്ലം - 30 രൂ.
പിറവി - ഓരനെല്ലൂർ ബാബു, പെൻബുക്സ് - 35 രൂ.
ഒന്നും അറിയുന്നില്ല - സുകേതു - ഇന്ന് മലപ്പുറം - 20 രൂ.
വേലുത്തമ്പിദളവ - പ്രൊഫപൊന്നറ സമ്പത്തി സൈന്ധവകൊല്ലം -38 രൂ.
പ്രണയത്തിന്റെ അനന്തസാദ്ധ്യതം - കയ്യുമ്മു - ഉമ്മ നൂറനാട്-40 രൂ.

ഗൃഹസ്ഥം

കൃഷ്ണകുമാർ

അയാൾക്ക് രണ്ട് കുട്ടികളുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്ന് വിവാഹത്തിനുശേഷവും മറ്റേത് വിവാഹത്തിന് മുൻപ് കാണിച്ച ഒരു കുസൃതിയിലും. അന്നയാൾ നാട്ടിൽ നിന്നും വിട്ടതാണ്. ഇന്ന് സർവ്വീസിൽനിന്നും നേരത്തെ വിരമിച്ചു. ഭാര്യ മരിച്ചുപോയി. മകൾ സ്വസ്ഥമായി കഴിയുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു പിൻവിളിയുണ്ടാകുന്നത്. നാട്ടിൽ പോകണം. താമസമാക്കണം. പുഴയിൽ കുളിക്കണം, ഒരുനേരം മാത്രം തുറക്കുന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകണം. അവൻ കൊല്ലുമോ തന്നെ. ഇനിയിപ്പോൾ അങ്ങിനെയായാലും വിരോധമില്ല.

നാട്ടിൽ വന്ന് നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ താമസമാക്കി. മകനെ അയാൾ കണ്ടു. കൊള്ളാവുന്ന ഒരു തല്ലിപ്പൊളിയാണ്. വഴിവക്കിലിരുന്ന് ചീട്ട് കളിക്കും. അന്നത്തെപ്പോലെ തന്നെ അവന്റെ അമ്മ പാൽ വില്പനക്കാരിയാണ്. ഒരിക്കൽ അവർ യാദൃച്ഛികമായി കണ്ടു. പിന്നെ ആ യാദൃച്ഛികത പലകുറി ആവർത്തിച്ചു. മദ്യപിച്ച് വെളിവുകെട്ട മകൻ വന്ന് ഇപ്പോൾ കൊല്ലും, ഇപ്പോൾ തട്ടും എന്ന് പറഞ്ഞ് ബഹളമുണ്ടാക്കി. രാത്രിയായിരുന്നു. അയാൾ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു.

'കൊല്ലാൻ ആയുധം വല്ലതും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടോ'- അയാൾ ചോദിച്ചു.

ആയുധമൊന്നും വേണ്ട. ഈ കൈകൾ മതി. അവൻ കൈകൾ നീട്ടി. അയാൾ ആ കൈക്കുള്ളിൽ കടന്നു പിടിച്ച് ഒന്ന് തിരിച്ചു കരണത്ത് ഭേദപ്പെട്ടൊരു പ്രഹരവും. നായ്മോങ്ങുംപോലെ ഒരു ശബ്ദം ഇരുളിലേക്കലിഞ്ഞു.

പ്രായത്തിന് മുത്തവരോട് നിഷേധം പാടില്ല. പൊക്കോ..... അയാളവനെ വിട്ടു.

പിന്നെ കുറെ നാൾകൂടി അവന്റെ അമ്മയെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ പതിവില്ലാത്ത വിധം പ്രസന്നവതിയായിരുന്നു. മെല്ലെ അടുത്ത് വന്ന് പറഞ്ഞു. ഇനിയവൻ നന്നാവും എനിക്കറിയില്ലെ ആ കരുത്ത്..... ■

കഥ

വി.എം. രാജമോഹൻ

കാലഭൈരവന്റെ കൈയിലെ കഥ തീർന്നു. കഥയില്ലാതെ കാലം കഴിക്കുന്നതെങ്ങനെ? കഥയുള്ളവന്റെ മേക്കിട്ട് കേറാം.

വര: സുരേഷ്ദാസ്

അവൻ കഥയുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും. കാലഭൈരവൻ അപ്രകാരം ചെയ്തു. കഥയുള്ളവൻ മൗനം കഥിച്ചു. കാലഭൈരവൻ തോറ്റില്ല. കഥയില്ലാത്തവരെ ചീത്തപറയിലായി പിന്നീടുള്ള പണി. അവർ സഹികെട്ട് കഥയുണ്ടാക്കുമെന്നായിരുന്നു കാലഭൈരവൻ കരുതിയത്. കഥയില്ലാത്തവർക്ക് സഹികെട്ടപ്പോൾ കഥയുണ്ടാക്കുന്നതിന് പകരം കാലഭൈരവന്റെ കഥകഴിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. കഥയുള്ളവൻ മൗനം വെടിഞ്ഞു. അങ്ങനെ മലയാളത്തിൽ പുതിയൊരു ചെറുകഥകൂടി ഉണ്ടായി. ■

ഖനനം

വിനീഷ് കളത്തറ

കീഴക്ക് കായലും പടിഞ്ഞാറ് കടലും അതിരിട്ടൊരു തീരം നീണ്ട് നിവർന്ന്.... സാന്ദ്രതയേറിയ കുടിവിപ്പുകൾ. ചർച്ചയാരംഭിക്കുകയാണ്; ജീവിതത്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത വാക്കുകളാൽ... മുമ്പ് കായലോരംപറേയും കടലായിരുന്നെന്ന് ചിലർ. കടലിറങ്ങിയതിന് പരശുരാമനെ അവർ കൂട്ടുപിടിച്ചു. കടൽത്തിരകളുടെ സമ്പാദ്യമാണീ മണൽത്തീരമെന്ന് പലർ.

ചർച്ചയിലെ നിശ്ശബ്ദരായ കുറുക്കന്മാരുടെ കണ്ണ് ആ സമ്പാദ്യത്തിലായിരുന്നു. തിരകളെ എങ്ങനെ കബളിപ്പിച്ച് ആ സ്വത്ത് തട്ടിയെടുക്കാമെന്നവർ കൂലംകഷമായി ആലോചിച്ചു. തിരകളുറങ്ങുന്ന രാത്രി എത്തുന്നതും കാത്ത് അവർ താവളമുറപ്പിച്ചു.

ആയിരത്തൊന്ന് രാവുകളും അതിനപ്പുറവും കഴിഞ്ഞു. തിരകളുറങ്ങിയില്ല. അവരുടെ ക്ഷമ നശിച്ചു. ഈ തിരകളുമായി സന്ധിയില്ലെന്നവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

ചലനമറ്റ കടൽ നിറഞ്ഞൊരു രാത്രി. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന യാമം. സമയം പാഴാക്കാതെ അവർ ഖനനം തുടങ്ങി.

കരയിൽ നിന്ന് നിലയ്ക്കാത്ത അലമുറകേട്ടാണ് തിരകളുണർന്നത്. തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യം കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുന്നത് അവരറിഞ്ഞു. ആയിരം നാവുകൾ തങ്ങളെ വിളിച്ചു കേഴുന്നതവർ കണ്ടു. ഒരു നിമിഷം!

തിരകൾ പിന്നോക്കം മാറി. പിന്നെ സർവ്വശക്തിയുമെടുത്ത് തീരത്തേയ്ക്കടിച്ചു.

അലകൾ,

നുരകൾ,

പൊട്ടിച്ചിതറിയ ജലബലൂണുകൾ, കടപുഴകിയ കുടിയിരുപ്പുകൾ.തങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ച സ്വത്ത് അവർ പിൻവലിച്ചു ■

ചാവേർ

ജയന്തൻകോട്ട

ചാവാറായിക്കിടക്കുന്നവരെ ചാവേർ സംഘത്തിലേക്ക് റിക്രൂട്ട് ചെയ്യുന്ന ഏജൻസിയിൽ ജോലിചെയ്യാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ബിരുദധാരിയായ അൻസാരി ഒരു വെടിക്ക് ഒട്ടേറെ പക്ഷികളെ വീഴ്ത്തുന്ന ആനന്ദത്തിലായിരുന്നു. പപ്പായും(60) പപ്പായുടെ പപ്പായും (82) ഉമ്മയുടെ പപ്പായും (73) ഇപ്പോൾ ക്യാൻവാസ് ചെയ്യാതെ തന്നെ കസ്റ്റഡിയിലുണ്ട് അവരുടെ തീരാവ്യഥകളും ചെലവുകളും മോർത്താൽ ഏതുഭീകരപ്രവർത്തനത്തിനും ചുക്കാൻ പിടിക്കാൻ തോന്നും. ഏതായാലും അങ്കവും കാണാം താളിയുമൊടിക്കാം. പപ്പയ്ക്ക് മറ്റ് ആൺമക്കളില്ലാത്തത് ഭാഗ്യം. പെങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ തയ്യാറല്ല. കൈ നഷ്ടം സംഭവിച്ചാലോ. പെങ്ങളേയും ഫോണിൽ ബന്ധപ്പെട്ട് സംസാരിച്ചിരുന്നു. വിദഗ്ദ്ധചികിത്സയ്ക്കെന്നും അവർക്ക് പറ്റിയ കൈത്തൊഴിൽ പരിശീലനത്തിനുമെന്നാണ് നിയുക്ത ചാവേറുകളോടും പെങ്ങളോടും പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചത്. പെങ്ങൾ ഇങ്ങോട്ട് വിളിച്ച് ആശംസകൾകൂടി നേർന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ ചാവേറുകൾ അത്യുത്സുഹിതരായി. റയിൽവേ സ്റ്റേഷനുകളിൽ വെച്ച് ആളുകളെ കൈമാറുമ്പോൾ മുമ്പ് പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചതുകയില്ലെന്നുകണ്ട് അൻസാരി ലേശം കോപിച്ചെങ്കിലും തീരാവ്യഥകളുടെ കാര്യമോർത്തപ്പോൾ ലാഭം തന്നെയെന്നു നിനച്ച് സംതൃപ്തനായി മടങ്ങി. ഏതെങ്കിലും പോരാട്ട മുഖങ്ങളിൽ മാനവും മനസ്സുമറിയാതെ തീരാവ്യഥകൾക്ക് അന്ത്യവിരാമുണ്ടാകുമെന്ന് അൻസാരി നിശ്വസിച്ചു. ■

കറങ്ങുന്ന കസേരകൾ

ഗീതാകുമാരി

ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്ന പ്രശ്നം ജീവിതത്തിന്റെ തിരക്കുകൾക്കുള്ളിൽപ്പെട്ട് വളരെ ചെറുതായിതീരുന്ന ഒരു വിഷയമായി പ്രേക്ഷകൻ കാണരുത്. നടന്നു നീങ്ങുന്ന വഴികളിൽ പലഭാഗങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ക്യാമറകൾക്കുള്ളിലൂടെ നിങ്ങളും വളരെ ഗൗരവമായി ഈ തിരക്കഥ വീക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം പന്തീരായിരമെങ്കിലും വിലവരുന്ന കറങ്ങുന്ന കസേരയിൽ ഒരാൾക്ക് അല്പ നേരമിരുന്ന് വിശ്രമിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ആ ഇരിപ്പിൽ പറയുന്നതെന്തും ആജ്ഞയായാൽ കണ്ടു നിൽക്കുന്നവരുടെ മുഖഭാവം പ്രത്യേകം ചിത്രീകരിക്കേണ്ടിവരും

ഇനി പ്രശ്നത്തിന്റെ മുഴുവൻ വശങ്ങളും ക്ലോസപ്പ് ഷോട്ടുകളാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ശക്തിയേറിയ ലൻസിനുള്ളിലൂടെ നമുക്കൊന്നു നോക്കികാണാം. ഉദ്ദേശം നാലടിയോളം ഉയരം വരുന്ന, സൗന്ദര്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അബദ്ധപെട്ടവനുമായ ഒരു ദിവസതൊഴിലാളി ഭാസ്കരൻ, (പാക്കരൻ എന്നും ഓമന പേരുമാകാം) ഒരു ദിവസം തന്റെ മുതലാളിയുടെ കസേരക്ക് മുന്നിലെത്തുന്നു. തൽസമയം മുതലാളി അവിടെഇല്ലെന്നും വളരെ വിലകൂടിയ കസേരയാണ് അതെന്ന അറിവും (ഇപ്പോൾ പാക്കരന്റെ മുഖത്തിന്റെ ക്ലോസപ്പ് ഷോട്ട്) ഭാസ്കരനെ കസേരയിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ആസനസ്ഥനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇനി ടിപ്പണിയിൽ നിന്ന് നേരേ ഫ്രയിമിലേക്ക്) (ഈ സമയം കസേരയിൽ മലർന്ന് കിടക്കുന്ന പാക്കരന്റെ ക്ലോസപ്പ് ഷോട്ട് വേണമെങ്കിൽ ഇരുവശങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഷോട്ടുകൾ എഡിറ്റ് ചെയ്യുകയും ഏയർകണ്ടീഷൻ പ്രവർത്തിക്കാത്തതിനാൽ ഇരുവശങ്ങളിലും തരുണീമണികൾ പങ്കവലിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ മിക്സു ചെയ്യുകയുമാവാം

തുടർന്ന് പാക്കരന്റെ പെർഫോമൻസുകളാണ്)

ഭാസ്ക്കരൻ : തോമസില്ലെ അവിടെ, ഫോൺ ബില്ലടച്ചോ? അടയ്ക്കണം.
ഗോപിയോട് ഇവിടെ വരാൻ പറയൂ....
ആ ബെൻസിന്റെ കാര്യമെന്തായി,
ആ സെൻ വേണ്ടന്ന് പറയൂ....
ഗേറ്റിലെ നെയിം ബോർഡ് ഭാസ്കരൻ മ. (മ=MA) എന്ന് തിരുത്തണം
ഇവിടിരുന്ന സെൽഫോണെവിടെ?

(അടുത്ത ഷോട്ടിൽ 'വാ' തുറന്ന് നിൽക്കുന്ന മുതലാളിയും മറ്റ് തൊഴിലാളികളും) മുതലാളിയുടെ ആത്മഗതം (അല്പം ഉച്ചത്തിൽ)

"കസേര പറ്റിച്ച പണിയെ" ■

വൈരൂപ്യം

വിനോദ് വിലങ്ങര

മുഖത്തിന് വൈരൂപ്യമുള്ള റാണി പ്ലാസ്റ്റിക് സർജറി നടത്തി സുന്ദരിയായി.

അവൾ ധനികനായ ചന്ദ്രനെ വിവാഹം ചെയ്തു.

ചന്ദ്രൻ സുന്ദരനായിരുന്നു.

അവർക്ക് ലഭിച്ച കുട്ടി. വിരൂപിയായിരുന്നു.

ഡി. എൻ. എ യുടെ ഒരു കളി!

ഭർത്താവിന് ഭാര്യയിൽ സംശയം തോന്നി..... അയാൾ ജനിറ്റിക് എൻജിനിയറിംഗിൽ ആരുമില്ലായിരുന്നു. ഒടുവിൽ..... ■

ഒരു പൈങ്കിളി നിരക്ഷരന്റെ ഗതികേട്

സുരേഷ് ദേവ് മുഖത്തല

ഈയിടെ കൊലപാതക വാർത്തകളിലാണ് ഗോപിക്കുട്ടന്റെ കണ്ണുകൾ. ഏത് പത്രം കൈയിൽ കിട്ടിയാലും ഇരയ്ക്കുനാവ് നീട്ടുന്ന ത്വരളയെപ്പോലെ അവന്റെ കണ്ണുകൾ ആർത്തിയോടെ ചാടിവീഴുന്നത് കൊലപാതകങ്ങളിലാണ്.

പക്ഷേ ഇതിനിടയിലും ഗോപിക്കുട്ടനെ സ്പർശിച്ച് കിടന്ന ഒരു വിഷമ സന്ധിയുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കൊലപാതകവും പുതിയ തരത്തിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഒന്നിന്റെ ആവർത്തനമാണ് മറ്റൊന്ന്. പത്രവ്യാപാരി റിപ്പോർട്ടറെ തെറിപറയാത്തതുകൊണ്ട് സംഭവിക്കുന്ന അപചയം. വായിക്കുന്നത് തന്നെ പിന്നെയും പിന്നെയും വായിക്കുന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഗോപിക്കുട്ടൻ കാണാറുള്ള മുന്നാംകിട ആജീവനാന്ത ടി.വി.സീരിയലുകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന 'എന്നെ ഒന്നു കൊന്നുതാ' ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വാർത്ത വന്നത്.

മദ്യശാലയിൽ സൗഹൃദം സ്ഥാപിച്ച രണ്ടു പേരിൽ ഒരാൾ - കാമുകിയാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ മറ്റവനോട് എന്നെ ഒന്ന് കൊന്നുതരാമോ എന്നാവശ്യപ്പെടുന്നത്. രണ്ടാമൻ അതേറ്റു. ഇരുവരും ഒരു കലുങ്കിന്റെ കീഴിലെത്തുന്നു. *വേട്ടക്കാരനും ഇരയും പോലെ. വേട്ടക്കാരൻ ഇരയുടെ കഴുത്തിൽ ബെൽറ്റ് മുറുക്കുന്നു. ഇരയുടെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാവാം വേട്ടക്കാരൻ വിജയിച്ച് കൊലയാളിയാകുന്നു. അങ്ങനെ കൊലപാതക റിപ്പോർട്ടിന് ഒരു പുതിയ ചരിത്രമുണ്ടായി. ഗോപിക്കുട്ടന് ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടായി. അന്നുമുഴുവൻ അവൻ ആ റിപ്പോർട്ട് ഓർത്ത് പുളകം പൂണ്ടു. ഒപ്പം ചില ഉത്തരാധുനിക കേട്ടു കേൾവികളെയും.

ഹതഭാഗ്യം പിന്നെയാണുണ്ടായത്. ഗോപിക്കുട്ടൻ ബാർബർഷാപ്പിലിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പൈങ്കിളി ക്രൈം മാഗസിന്റെ പഴയ ലക്കം കാണാനിടയായി. താൻ വായിച്ചതുപോലെ ഒരു കൊലപാതക റിപ്പോർട്ട് അതിലും കിടക്കുന്നു. ഇര വേട്ടക്കാരനോട് കൊല്ലാൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ ഇവിടെ വേട്ടക്കാരൻ ഇരയോട് ചാകാമോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. അതേയുള്ളു വ്യത്യാസം.

അതിഭയങ്കരമായ ഒരു മോഹഭംഗത്തിൽ ഗോപിക്കുട്ടൻ നിലം പതിച്ചു. അവൻ ആ പഴയ പത്ര റിപ്പോർട്ടറെ തെറിപറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ കോപ്പിയടിച്ചാണോ റിപ്പോർട്ട് ഉണ്ടാക്കുന്നത്.പിന്നെ താനൊരു പൈങ്കിളി നിരക്ഷരനാണല്ലോ എന്നു കരുതി ഗോപിക്കുട്ടൻ സ്വയം സമാധാനിച്ചു. ■

* ആനന്ദ് പ്രയോഗിച്ചത്

ധർമ്മം ശരണം

ഉത്തരാജയിംസ്

ഒടുവിൽ ലോൺ തരപ്പെട്ടു. സിദ്ധാർത്ഥൻകൃഷി തുടങ്ങി. നാലരുകിൽ തെങ്ങ്. ഇടയ്ക്കെല്ലാം പച്ചക്കറി. ഒന്നാം കൃഷി ഒട്ടും മെച്ചം വന്നില്ല. മിച്ചം വയ്ക്കാനും ഒന്നും വന്നില്ല. കുടിശ്ശികയില്ലാതെ അടവുകൾ പയറ്റി. രണ്ടാം വിള വിയർത്തു, വിളറി. കീടബാധ. തെങ്ങിനു മണ്ടചീയൽ. സിദ്ധാർത്ഥൻ കന്നുകാലിക്ക് കൊളമ്പുരോഗത്തിന് മരുന്നു വാങ്ങാൻ പോയി, സിദ്ധാർത്ഥൻ മടങ്ങാത്തതിൽ ശുദ്ധഗതിക്കാരനായ അച്ഛനോ മായാഗതിക്കാരിയായ അമ്മയ്ക്കോ ഒന്നും തോന്നിയില്ല. മദ്യം കഴിച്ചു വശമില്ലാത്തതിനാൽ മണ്ടച്ചാര് മോരുംവെള്ളത്തിൽ കീടനാശിനി തളിച്ച് കഴിച്ചത്രെ. 'അന്തസില്ലാത്തവൻ' നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു. പതിനാറടിയന്തരം കഴിഞ്ഞ് കുടിശ്ശികയുമേന്തി വൃദ്ധദമ്പതികൾ കൊട്ടാരം വിട്ടിറങ്ങി. കൊട്ടാരത്തിന്റെ മുഖപ്പിലും പരപ്പിലും ജപ്തിനോട്ടീസ് തോരണം ചാർത്തിയിരിക്കുന്നു. ധർമ്മോപായങ്ങളും സത്യദർശനങ്ങളും അവരെ കാത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ■

എസ്.എസ്.എ

എം.എസ്.ജലീൽ

പേര് വിളിച്ചതിനുശേഷം അറ്റൻഡൻസ് രജിസ്റ്റർ മടക്കിവെച്ച് ബാബുസാർ കുട്ടികളെ ഗ്രൂപ്പ് തിരിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. അപ്പോഴാണ് കുട്ടികൾ കൂട്ടത്തോടെ ചോദിച്ചത് 'ടീച്ചിംഗ് നോട്ടുണ്ടോ സാർ?'

'ഇല്ലല്ലോ'

'യൂണിറ്റ് പ്ലാനുണ്ടോ സാർ? '

'ഇല്ലല്ലോ'

'ഈയർ പ്ലാനുണ്ടോ സാർ ?'

'ഇല്ലല്ലോ'

'എന്നിട്ടും സാർ പഠിപ്പിക്കുമോ? '

'ഇല്ലല്ലോ'

സാറിന് സന്തോഷമായി ; കുട്ടികൾക്കും. സാർ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ കേട്ടത് ഒരു നാടൻ പാട്ടാണ് ഇതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും നാടൻ പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കാം ശ്രമിച്ചുനോക്കു.

ക്ലാസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങി വിക്ടർ പ്ലസ് സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ബാബുസാർ ആത്മഗതം ചെയ്തു: മോർണിംഗ് ഷോയുടെ സമയമാകുന്നതേയുള്ളു. ■

വിശപ്പ്

ഉണ്ണികൃഷ്ണൻപൂഴിക്കാട്

"ദാരിദ്ര്യം ഏറ്റവും വലിയ ശാപമാണ്. അന്നം ബ്രാഹ്മമാണ്. വിശക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഒരുനേരത്തെ ആഹാരം കൊടുക്കുകയെന്നത് ഏറ്റവും വലിയ പുണ്യമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മൾ ദൈവത്തോട് ഏറ്റവും അടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തവർ പാപികളാണ്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരാണ്"

അയാൾ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഹാളിൽ വലിയ കൈയ്യടി മുഴങ്ങി.

സംഘാടകർ കൊടുത്ത കവറും വാങ്ങി അയാൾ കാറിലേക്ക് കയറിനോക്കി. എണ്ണി നോക്കി. പറഞ്ഞതിൽ നൂറ് കുറവുണ്ട്. തിരികെചെന്ന് വഴക്കുണ്ടാക്കിയാലോ. വേണ്ട അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ പകരം വീട്ടാം.

വല്ലാത്ത വിശപ്പ്. അന്നം ബ്രഹ്മമാണല്ലോ പെട്ടെന്ന് ഡോർഗ്ലാസിനുമുകളിലൂടെ ഒരു കഞ്ഞുകൈ.

"വല്ലതും തരണേ, വല്ലാതെ വിശക്കുന്നു"

ഒരു കുട്ടിയും കൂടെയൊരു പിച്ചക്കാരിയും

"പൊയ്ക്കോ ഒന്നുമില്ല"

അയാൾ ഗ്ലാസിട്ടു.

വീണ്ടും വിശപ്പിന്റെ വിളി

"ഡ്രൈവറേ, അടുത്തുകാണുന്ന നല്ലഹോട്ടലിന്റെ മുന്നിൽ നിർത്തണേ"അയാൾ പറഞ്ഞു. ■

വിധി

ചെന്താപ്പൂര്

ഒടുക്കം, സുന്ദരസിംഗിന്റെ കേസിന്മേൽ കോടതിയുടെ സുപ്രധാന വിധിയുണ്ടായി.

'അസംതൃപ്തരായി ദാമ്പത്യജീവിതം നയിക്കുന്ന പുരുഷൻമാർക്ക് ചോദ്യംചെയ്യാനാവാത്ത വിധം വേർപെട്ട് പോകുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. '

വിധിയുടെ രണ്ടാം ദിവസം മുതൽ വീടുകളിൽ കൂട്ട നിലവിളി ഉയർന്നു. ■

കല്ലോട് കല്ല് ശേഷിക്കാതെ

എ.ജയിംസ്

അബ്രഹാം അവിടുത്തെ സമീപിച്ചു ചോദിച്ചു; ദുഷ്ടന്മാരോടൊപ്പം നീതിമാന്മാരേയും അങ്ങ് നശിപ്പിക്കുമോ? നഗരത്തിൽ അൻപത് നീതിമാന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങ് അതിനെ നശിപ്പിച്ചുകളയുമോ? അവരെ പ്രതി ആ സ്ഥലത്തെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കില്ലേ? ദുഷ്ടന്മാരോടൊപ്പം നീതിമാന്മാരെയും സംഹരിക്കുക - അത് അങ്ങിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാതിരിക്കട്ടെ.

[പഴയ നിയമത്തിലെ - OLD TESTAMENT]

കർത്താവ് അരുളിചെയ്തു; സോഭോം നഗരത്തിൽ അമ്പത് നീതിമാന്മാരെ ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം അവരെ പ്രതി ഞാൻ ആ സ്ഥലത്തോട് ക്ഷമിക്കാം.

അബ്രഹാം വീണ്ടും പറഞ്ഞു : പൊടിയും ചാരവുമായ ഞാൻ കർത്താവിനോട് സംസാരിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞല്ലോ. നീതിമാന്മാർ അൻപതിന് അഞ്ച് കുറവാണെന്നുവന്നാല്ലോ? അഞ്ചുപേർ കുറഞ്ഞാൽ നഗരത്തെ മുഴുവൻ അങ്ങ് നശിപ്പിക്കുമോ?

അവിടുന്നു പറഞ്ഞു : നാല്പത്തിയഞ്ചു പേരേ കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനതിനെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല.

അബ്രഹാം പറഞ്ഞു : കർത്താവേ കോപിക്കരുതെ ഒരു തവണകൂടി ഞാൻ സംസാരിക്കട്ടെ? പത്തുപേരേ അവിടെയുള്ളുവെങ്കിലോ?

അവിടുന്നു അരുളിചെയ്തു : ആ പത്തു പേരെ പ്രതി ആ നഗരത്തെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുകയില്ല.

അബ്രഹാത്തോട് സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കർത്താവ് അവിടെ നിന്ന് പോയി.

(2)

[പുതിയ യുഗത്തിന്റെ - NEW AGE]

കർത്താവ് (പുതിയ) എബ്രഹാത്തോട് പറഞ്ഞു : സഖാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥന ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ സംഘത്തിൽ പത്തുപേരെങ്കിലും നീതിമാന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനതിനെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല.

കൃഷ്ണപിള്ള എത്രയൊക്കെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും തന്റെ ജനുസ്സിൽപ്പെട്ട ഒരാളെപ്പോലും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കാനായില്ല.

അങ്ങനെയാണ് സംഘം കല്ലോട് കല്ല് ശേഷിക്കാതെ തകർന്നുപോയത്. കല്ലോട് കല്ല് ശേഷിക്കാതെയെന്ന് വേദപുസ്തക ശൈലിയിൽ അങ്ങ് പറഞ്ഞുവെന്നുമാത്രം. സത്യമെന്താണെന്നുവച്ചാൽ, കല്ലും കമ്പിയും സിമന്റും കൊണ്ട് സംഘം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള രമ്യഹർമ്മ്യങ്ങൾ കേടുപാടുകളില്ലാതെ അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. ■

അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി

ഗീതാലക്ഷ്മി

ശീതീകരിച്ച മുറിയിലെ കണ്ണാടിത്തിളക്കമുള്ള തറയിൽ തലങ്ങും വിലങ്ങും ചലിക്കുന്ന കാലടികൾ നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു.... മനോഭിരാമൻ. പതുപതുത്ത സോഫകളിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നവരൊക്കെ തന്നെപ്പോലെ എം.ബി.ഏക്കാരാണ്. ചിലരൊക്കെ തനിയ്ക്കൊപ്പം ഐ.ഐ.എം-ൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരാണ്.... പലർക്കും കാമ്പസ് സെലക്ഷനിലൂടെ അരലക്ഷത്തിനുമേൽ ശമ്പളമുള്ള ജോലി ഓഫർ കിട്ടിയവരുമാണ്. എങ്കിലും ഇഷ്ടമുള്ള ഏത് രാജ്യത്തും ജോലിചെയ്യാനും ചോദിക്കുന്ന ശമ്പളം തരാനും കെല്പുള്ള ഈ യു.എസ്. കമ്പനിയിൽ ഇന്റർവ്യൂവിന് വരുന്നത് തന്നെ അന്തസ്സാണ്.

'മി. മനോഭിരാമൻ, പ്ലീസ്കം' ഏതോ കാട്ടു പൂവിന്റെ സുഗന്ധമുള്ള പെർഫ്യൂം പുശിയ പെൺകുട്ടി ഇന്റർവ്യൂ നടക്കുന്ന മുറിയിലേയ്ക്കുള്ള വഴികാട്ടിത്തന്നു. രണ്ട് സായ്പന്മാരും രണ്ട് ഇൻഡ്യാക്കാരും രണ്ട് സോഫകളിലായി ഇരിക്കുന്നു.

'ഗുഡ്മോർണിംഗ് ടു യൂ ഓൾ'

'ഗുഡ്മോർണിംഗ് മനോഭിരാമൻ-പ്ലീസ് ടേക്ക് യുവർസീറ്റ്. ഐ ആം മാർക്ക്സ്, മാനേജർ ഗ്ലോബൽ ഓപറേഷൻസ്' -പ്രായം കൂടിയ സായ്പ് സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി.....പിന്നാലെ മറ്റുള്ളവരും...'മി. മനോഭിരാമൻ, ഇനി നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞോളൂ' അതിലൊരാൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ.....മറ്റെല്ലാമനുഷ്യരെയും പോലെ.....ഹൈഡ്രജൻ, ഓക്സിജൻ, നൈട്രജൻ, കാർബൺ, സൾഫർ,ഫോസ്ഫറസ്, കാൽത്സ്യം, സോഡിയം, ഇരുമ്പ്.....അങ്ങനെ അസംഖ്യമൂലകങ്ങളും അവയുടെ സംയുക്തങ്ങളും ചേർന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യരൂപി. ഇവകളിലെ ഇലക്ട്രോണുകളുടെ ചലനത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന നേരിയ വൈദ്യുതപ്രവാഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ എന്നിൽ ചിന്തകളും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും ഉടലെടുക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ....എന്റെ ഭൗതികശരീരവും മനസ്സും ബുദ്ധിയും അഹംഭാവവും ഈ മഹാപ്രകൃതിയുടെ ഒരംശം....എന്നിൽ സർവ്വവ്യാപിയായ പരമാത്മാവിന്റെ ഒരംശം ജീവാത്മാവായി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു..."

വിസ്മയം തുളുമ്പിയ എട്ടു ദൃഷ്ടികൾ മനോഭിരാമനിൽ ഉടക്കിനിന്നു. നിശ്ശബ്ദത സഹിക്കാനാവാതെ എണീറ്റ് നടക്കാൻ തുടങ്ങിയ മനോഭിരാമനെ നോക്കി മാർക്കസ് ചോദിച്ചു " ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയിൽ എന്തുജോലിയാണ് താങ്കൾക്ക് സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുക?"

"ആലോചിച്ച് അറിയിച്ചാൽ മതി"-പുറത്തേയ്ക്ക് നടക്കുന്നതിനിടയിൽ മനോഭിരാമൻ പറഞ്ഞു ■

അഭ്യർത്ഥന

വൈ. ജിതൻ

മാളോരെ,

മൂന്നാംമുന്നണിയുണ്ടാക്കും. നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ സാക്ഷരരാണെങ്കിൽ നമ്മൾ രാക്ഷസന്മാരുമായി കൂട്ടുകെട്ടുറപ്പിക്കും-യാത്? നെടുകെപിളർന്ന പാർട്ടികളെ ചേർത്ത് തുന്നി ജീവൻ കൊടുക്കാൻ വിദഗ്ദ്ധ ഡോക്ടർമാരുണ്ടുവിടെ. മുക്കിന് മുക്കിന് മണിപ്രവാളത്തിന് അലങ്കാരമെന്നപോലെ മെഡിക്കൽ കോളേജുകളുള്ള നാടല്ലൂ? ഏതോപ്പറേഷനും ഇവിടെ കമ്മീഷൻ വ്യവസ്ഥയിൽ പാർട്ടിക്കാർ തന്നെ ചെയ്യും. കൊടിനോക്കിയല്ല, കോടിനോക്കിചെയ്യും. ഓരോരുത്തരുടെ നാലാം കോലം കത്തിക്കും ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള 60 തികഞ്ഞ ധീരയൗവ്വനങ്ങൾ ഉള്ളപ്പോ ആര് ഭൗതികവാദം മൊഴിയാൻ? കിഴടു സിംഹങ്ങളോ? ജലപീരങ്കിമോന്തയ്ക്കടിച്ചാലും ഇവന്മാരുടെ കണ്ണ് തുറക്കില്ല. രക്തം കണ്ടാൽ മഞ്ഞളെന്നും ചുണ്ണാമ്പെന്നും പിരിച്ചു പറയുന്നവരും രക്തസാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കിയവരും ചോരയൂറ്റിവരും ചോരവിറ്റവരുമെല്ലാമുണ്ട്. മക്കളും മരുമക്കളും ഉണ്ട്. അണ്ണാൻ കുഞ്ഞിനെ മരംകേറ്റം പഠിപ്പിക്കാൻ ഇനിയും സർവ്വകലശാല വന്നിട്ടില്ല. എന്നാലെന്താ കൊള്ളിയാൻ കൊള്ളയ്ക്ക് കൊള്ളുമോ? മൂന്നാം മുന്നണി സിന്ദാബാദ്! ഞങ്ങളും ഭരിച്ചാൽ ഭരുമോന്ന് നോക്കിക്കളയാം.

വിശ്വാസപൂർവ്വം
അഭിനവ കാളിയുടയാൻ ചന്ത്രക്കാറൻ ■

മരണവും ഉദ്യാനപാലകനും

ഷാൻ കോക്തെ,

(ആൽബർട്ടോ മാൽഗുവന്റെ ആംഗലപരിഭാഷയെ ആധാരമാക്കി മൊഴിമാറ്റം. എം.എം. കെമാൽ)

പ്രതിഭാശാലിയായ നാടകൃത്തും വ്യതിരിക്തമായ നവീന ചലച്ചിത്രഭാഷയുടെയും വ്യാകരണത്തിന്റെയും ഉപജ്ഞാതാവായിരുന്നു ഫ്രഞ്ചുകാരനായ ഷാൻകോക്തെ. കോക്തെയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരണം പ്രിയസഖിയായിരുന്നു. മരണത്തിന്റെ അനന്തവും അജ്ഞാതവും അവർണ്ണനീയവും നിഗൂഢവുമായ ജൈവ സമസ്യകളിലേക്ക് നക്ഷത്രശോഭ ആവാഹിക്കുന്നതാണ് ഈ പുരാണ കഥയുടെ പുനരാഖ്യാനം.

യുവാവായ ഉദ്യാനപാലകൻ തന്റെ രാജകുമാരനോട് പറഞ്ഞു "പ്രഭോ! എന്നെ രക്ഷിക്കണം! ഇന്നു രാവിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ വെച്ച് ഞാൻ മരണത്തെ കണ്ടു. ഭീഷണി നിറഞ്ഞ അത്യാഹിത മുന്നറിയിപ്പ്. മരണം എന്നെ കാട്ടി. ഇന്ന് രാത്രി, എന്തെങ്കിലും അത്യൽഭുതം നിമിത്തം അങ്ങകലെയുള്ള ഇസ്പഹാദിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചുപോകുന്നു."

തന്റെ ഏറ്റവും വേഗതയേറിയ കുതിരയെ രാജകുമാരൻ തന്റെ ഉദ്യാനപാലകന് യാത്രയ്ക്ക് നൽകി.

അന്ന് മദ്ധ്യാഹ്നത്തിൽ തോട്ടത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന രാജകുമാരൻ മരണത്തെ മുഖാമുഖം കണ്ടു. രാജകുമാരൻ ചോദിച്ചു "എന്തിനാണ് രാവിലെ എന്റെ ഉദ്യാനപാലകന്റെ നേർക്ക് അത്യാഹിത മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അംഗവിക്ഷേപം കാട്ടിയത്?"

"അത് അത്യാഹിത മുന്നറിയിപ്പിന്റെ അംഗവിക്ഷേപമായിരുന്നില്ല." മരണം മറുപടി നൽകി. ഇസ്പഹാനിൽ നിന്ന് വളരെ ദൂരെ ഉദ്യാനപാലകനെ ഇന്ന് രാവിലെ കണ്ട് ഞാൻ അതിശയം പൂണ്ടതിന്റെ അംഗവിക്ഷേപമായിരുന്നു അത്. ഇന്ന് രാത്രി ഇസ്പഹാനിൽ വെച്ചയാളെ എടുത്തേകഴിയുകയുള്ളുവെന്ന് എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു." ■

ഒരു സ്ഥാപനം

സാദത്ത് ഹസൻ മാന്തോ

(ഖാലിദ് ഹസ്സന്റെ ആംഗല വിവർത്തനത്തെ ആധാരമാക്കി മൊഴിമാറ്റം എം.എം.കെമാൽ)

ആധുനിക ഇന്ത്യൻ ചെറുകഥയുടെ അധിപനെന്ന് സൽമാൻ റുഷ്ദിയും കുശ്വന്ത് സിംഗും വിശേഷിപ്പിച്ച സാദത്ത് ഹസ്സൻ മാന്തോയുടെ കഥകളുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം ഇന്തോ-പാക് വിഭജനത്തിന്റെ ചോരയിൽ മുങ്ങിയ വംശഹത്യയുടെയും നരബലിയുടെയും അക്രമത്തിന്റെയും കറുത്ത ദിനങ്ങളാണ്. വിനാശത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്ന മതാന്ധതയുടെയും മതമൗലികവാദത്തിന്റേയും ഈ പീഡനകാല ദിനങ്ങളിൽ മാനവികതയുടെ സൂര്യപ്രഭയോയി മാന്തോയുടെ ചെറുകഥകൾ നിലനില്ക്കും.

പരിസരത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതിനൊക്കെ തീ വെച്ചപ്പോൾ ഒരു കടയും അതിന്റെ പരസ്യബോർഡും ഒഴികെ മറ്റുള്ളതെല്ലാം കത്തിച്ചാമ്പലായി.

"എല്ലാ കെട്ടിടനിർമ്മാണവസ്തുക്കളും ഇവിടെ വില്ക്കപ്പെടുമെന്ന്" കടയുടെ പരസ്യബോർഡിൽ എഴുതിയിരുന്നു. ■

സമീപ ഗ്രാമം

ഫ്രാൻസ് കാഫ്ക

(എഡ്വിൻ മുയറിന്റെയും വില്യ മുയറിന്റെയും ആംഗല വിവർത്തനത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള മൊഴിമാറ്റം എം.എം. കെമാൽ)

പുനർവായനയ്ക്ക് വായനക്കാരെ നിർബന്ധിതരാക്കുന്ന കാഫ്കയുടെ കൊച്ചുകഥകൾ ദുരൂഹമായ പ്രഹേളികകളുടെ വാതായനങ്ങൾ മലർക്കെ തുറക്കുന്നു. പൊരുളിന്റെയും അർത്ഥത്തിന്റെയും അനന്ത തലങ്ങളിലേക്ക് വായനക്കാരെ ആനയിക്കുന്നു. കാഫ്കയുടെ സാഹിത്യ ദർശനത്തിന്റെയും ചിന്താധാരയുടെയും അത്യുത്തപൂർവ്വമായ ഭാവനാത്മക അഗാധതകളെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകൾ. ഡബ്ല്യു.എച്ച്. ഓഡൻ വിശേഷിപ്പിച്ച പോലെ വ്യാകുലതകളും വ്യഥകളും ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ വ്യാകുലതകളും വ്യഥകളുമാണ്.

എന്റെ പിതാമഹൻ പറയുമായിരുന്നു. "ജീവിതം സംഭ്രമജനകമായ വിധത്തിൽ ഹ്രസ്വമാണ്. ജീവിതം അതീവ ഹ്രസ്വമാണെന്ന തോന്നലാണ് തിരിഞ്ഞ് നിന്നോർക്കുമ്പോൾ എനിക്കുള്ളത്. ഉദാഹരണമായി അടുത്ത ഗ്രാമത്തിലേക്ക് യാത്രചെയ്യാൻ വേണ്ടിവരുന്ന സമയത്തേക്കാൾ സന്തുഷ്ടമായ ഒരു സാധാരണ ജീവിതത്തിന്റെ കാലയളവ് വളരെ ഹ്രസ്വമായിരിക്കുവാനുള്ള സാധ്യത ഉണ്ടെന്ന ഭയപ്പാടില്ലാതെ,- അപകടങ്ങളുടെ കാര്യം പോകട്ടെ-ഒരു യുവാവിന് അടുത്ത ഗ്രാമത്തിലേക്ക് യാത്രചെയ്യുവാനുള്ള തീരുമാനം അധീശബോധത്തോടെ എങ്ങനെ കൈക്കൊള്ളാനാകുമെന്ന് എനിക്കൊട്ടും മനസ്സിലാകുന്നതേയില്ല." ■

അനുരണനങ്ങൾ

ജീവിതത്തിലെ ഒരു സംഭവത്തിന്റെയോ രംഗത്തിന്റെയോ ഭാവത്തിന്റെയോ ഗദ്യത്തിലുള്ള ഒരു ചിത്രമാണ് ചെറുകഥ. അതിതീക്ഷ്ണമായി നയിച്ച ജീവിത നിമിഷങ്ങളെയാണ് സാധാരണയായി ഒരു ചെറുകഥയെഴുത്തുകാരൻ ചിത്രീകരിക്കാറുള്ളത്. തന്മൂലം അയാളുടെ സ്ഥലകാലങ്ങളുടെ പരിധികൾ സാധാരണയായി വളരെ പരിമിതങ്ങളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും ഒരു നോവലിൽ കാണുന്ന ഉപപ്ലോടുകൾക്കും ഉപാഖ്യാനങ്ങൾക്കും സാംഗത്യശൂന്യങ്ങളായ കഥാപാത്രങ്ങൾക്കും ദീർഘവർണ്ണനകൾക്കും ചെറുകഥയിൽ സ്ഥാനമില്ല. ചെറുകഥയിലെ ഓരോവാക്കും കഥയുടെ ഗതിയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

കേസരി -എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള (രൂപമഞ്ജരി)

എഴുതുന്നതിൽ വ്യത്യസ്തത വേണമെന്ന് ശാഠ്യമുള്ള കഥാകൃത്തുകൾ ഇന്ന് പൊതുവേ കുറവാണ്. സാമ്പ്രദായികമായ ചിന്താപദ്ധതികളിൽ നിന്ന് വിടുതൽ നേടിയാൽ വായനക്കാരെ നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന് ശങ്കിക്കുന്നവരാണ് ഏറെയും. വായനക്കാരെ ഭാവിയിൽ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന മറ്റൊരുകൂട്ടരുമുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളോടും രൂപപരമായ പരീക്ഷണങ്ങളോടും കൂറ് പ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നവരെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

എം.കെ. ഹരികുമാർ (അക്ഷരജാലകം)

കാലത്തെ കടന്നുപോകാൻ കെൽപ്പുള്ള കഥകൾ പിറക്കാൻ പോകുന്നത് കഥയുടെയും മനുഷ്യന്റേയും ഡി.എൻ.എ.യെപ്പറ്റി വേവലാതിപ്പെടാത്ത നിഷേധികളായ ചില ചെറുപ്പക്കാരിൽ നിന്നു മാത്രമായിരിക്കും. അവർക്കു വേണ്ടി കാതോർക്കുക.

സേതു (കഥയുടെ പുതുവഴികൾ) ഹരിതനിരൂപണം മലയാളത്തിൽ. ■

വചസ്സ് തപാലിൽ ലഭിക്കാൻ സ്റ്റാമ്പ് അയച്ച് സഹായിക്കുക

കഥയുടെ പുതിയ വർത്തമാനം

കെ.വി. ശൈൽവമണി

മതവും രാഷ്ട്രീയവും നമ്മുടെ ജീവത ത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. അതുയർത്തിയ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങൾ മലയാളികൾ ഹൃദയം കൊണ്ട് സ്വീക രിച്ചു. ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള വെളിച്ചത്തിന്റെ വഴിക ളായിരുന്നു അവ. എന്നാൽ ഇന്ന് അതെല്ലാം തലതി രിഞ്ഞ് വീണിരിക്കുന്നു. മതം രാഷ്ട്രീയത്തിലേക്കുള്ള ഒരുവഴിയും രാഷ്ട്രീയം മതപരമായ ഫാസിസത്തി ലേക്കുള്ള ഒരു വഴിയുമായി മാറിയിരിക്കുന്നു മതം നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ഭരണകൂട സുഖസൗകര്യങ്ങ ളാണ്. മതം പ്രത്യക്ഷമായി തന്നെ രാഷ്ട്രീയത്തി ലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. തന്റെ ചിഹ്നങ്ങളും വിശ്വാസ ങ്ങളും രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിലേക്കുള്ള എളുപ്പവഴി യാക്കി തീർത്തു. നിലവിലുള്ള ഭരണകൂടങ്ങൾ അത് സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരെഴു ത്തുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ മൗനം പാലിക്കുക പ്രയാസമായി രുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവർ അത് രചനകളി ലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തി. മതത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയ ത്തിന്റെയും ഭയപ്പെടുത്തുന്ന രീതികൾ തുറന്ന് അവ തരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്തരം ഒരു പ്രവണത ശക്തമായി പുറത്തെത്തിയത് ആധുനികാനന്തര രച നകളിലൂടെയായിരുന്നു. മതതീവ്രവാദവും രാഷ്ട്രീയ ഫാസിസവും തങ്ങളുടെ രചനകളിലൂടെ അവർ നഗ മായി അവതരിപ്പിച്ചു. പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ നില പാടുകൾ കഠിനമായ യുക്തികളിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചു എന്നത് തന്നെയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രത്യേകത. എൻ.എസ്.മാധവന്റെ തിരുത്ത്, മുംബൈ, വൻമരങ്ങൾ വീഴുമ്പോൾ, സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാനത്തിന്റെ അഭിനയ മുഹൂർത്തങ്ങൾ, കെ.പി.രാമനുണ്ണിയുടെ പൊഖ്റാൻ തുടങ്ങിയ രചനകൾ രാഷ്ട്രീയ ഫാസിസത്തിന്റേയും മാധ്യമ ഫാസിസത്തിന്റേയും നിലപാടുകളെ തുറന്ന വതരിപ്പിച്ചു. മാധ്യമ ഫാസിസം ഉയർത്തുന്ന വെല്ലു വിളികൾ പൂർണ്ണമായും ബോധ്യപ്പെടുത്തിയതും ആധുനികാനന്തരായിരുന്നു. യു.കെ. കുമാരന്റെ മനസ് എന്ന അവയവം, എബ്രഹാം മാത്യുവിന്റെ മണ്ണ്, അംബികാസുതൻ മങ്ങാടിന്റെ മോക്ഷം തുടങ്ങിയ രച നകൾ മാധ്യമങ്ങളുടെ ഇടപെടലുകളെ വിമർശന വിധേയമാക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിന് സംഭവിച്ച വിപത്കരമായ തകർച്ചയും മതത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളും മാധ്യമരീതികളും ആധുനികാനന്തര കഥകൾ ഭീതി യുടെ പരിസരത്തിലാണ് വിനിയോഗിച്ചത്. ത്രിശൂലം, പർദ്ദ, കുറി, ഉല്പന്നം, ഫ്രെയിം, ക്യാമറ, ചലനചിത്രം തുടങ്ങിയ ചിഹ്നങ്ങൾ ഇവർ രചനയിലൂടെ പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മി ലുള്ള അവിശുദ്ധബന്ധം ഇന്ത്യൻ മനസ്സിനെ എങ്ങ നെയാണ് ഭീതിപ്പെടുത്തിയതെന്ന്, എപ്രകാരം വേദ നപ്പിച്ചു എന്ന് 'തിരുത്ത്' എന്ന കഥയിൽ മാധവൻ സമർത്ഥമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നവെന്ന് നിരൂപകർ അഭി പ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. സിഖ് കൂട്ടക്കൊലയുടെ പശ്ചാത്ത ലത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന നഗരത്തിൽ നടന്ന ഭയ പ്പെടലുകളെ മാധവൻ ' വൻമരങ്ങൾ വീഴുമ്പോൾ' എന്ന കഥയിൽ കേന്ദ്രമാക്കുന്നു. ഗോധ്രസംഭവത്തിന് ശേഷം ഗുജറാത്തിൽ നടന്ന വംശഹത്യ 'നിലവിളി' എന്ന കഥയിൽ തീവ്രമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. വർത്തമാന കാലത്ത് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തെയും ജീവിതത്തെയും ഭരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാഥമിക ശക്തി യായി രാഷ്ട്രീയവും മതവും മാറുന്ന കാഴ്ച ഭീതിക രമായ ഒരു വിപത്തായി മാറുന്നു. ഈ വിപത്തിനെ

തിരിച്ചറിയുകയും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ വായനക്കാരന് നൽകുകയുമായിരുന്നു ഇവർ. മതവും പുരോഹിതവർഗ്ഗവും സൃഷ്ടിച്ച വിപത്തുകൾ ആദ്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞത് പൊൻകുന്നം വർക്കിയായിരുന്നു. നവോത്ഥാന കാലത്തിന്റെ സാമൂഹിക പരിസരത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് വർക്കി കണ്ടെത്തിയ ഈ ദുഃസൂചനകൾ അതിന്റെ തീവ്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആവിഷ്കരിക്കുകയായിരുന്നു ആധുനികാനന്തര കഥാകൃത്തുകൾ. വർക്കിയിൽ നിന്ന് എം.സുകുമാരനിലേക്കും സുകുമാരനിൽ നിന്നും യു.പി.ജയരാജിലേക്കും അവിടെ നിന്നും മാധവനിലേക്കും പ്രിയ എ.എസിലേക്കും എബ്രഹാം മാത്യുവിലേക്കും സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാനത്തിലേക്കും എത്തുമ്പോൾ ഈ വീക്ഷണത്തിന്റെ തീവ്രത കൂടുതൽ വെളിവായി രംഗത്തെത്തുന്നത് കാണാം. ■

വിവര കഥ

തടയണ

ആർ.തുളസി

തെരഞ്ഞെടുപ്പെത്തിയതോടെ ഹിന്ദുവും, ക്രൈസ്ത്യാനിയും മാത്രം പാർക്കുന്ന വാർഡിൽ ചുവപ്പും, കാവിയും, ത്രിവർണ്ണവും, സർവ്വതന്ത്രസ്വതന്ത്രരുമടക്കം സ്ഥാനാർത്ഥിക്കുട്ടപ്പന്മാരുടെ നീണ്ട നിര. സ്വയം സ്ഥാനാർത്ഥിയായി പ്രഖ്യാപിച്ച അന്തപ്പൻ പക്ഷേ ആത്മവിശ്വാസത്തിലാണ്. ദൈവത്തെ തൊട്ട് വോട്ടാക്കുക അന്തപ്പന്റെ മിടുക്കാണ്. കഴിഞ്ഞ എത്ര തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ദൈവത്തെ ചാപ്പകുത്തി അന്തപ്പൻ നേടിയിരിക്കുന്നു.

എം.എൽ.എ. യെ കണ്ട് അന്തപ്പൻ ദേവാലയമതിലിന് 300 പേരുടെ ഭീമഹർജി നൽകി 3 ലക്ഷം രൂപനേടി. കത്തനാരെകൊണ്ട് കുരിശ്ശുയർത്തി ദേവാലയത്തേയും, വിശ്വാസിയേയും വേർതിരിക്കുന്ന 'തടയണ' ആരംഭ കൂദാശനടത്തി. അന്തപ്പൻ ദൈവനാമത്തിൽ കൃസ്ത്യാനി മനസ്സാക്ഷികൾ വോട്ടുപെട്ടിയിൽ ചരപരാ വീഴുന്നത് മനസ്സിൽ ആഘോഷിച്ചു.

വാറ്റ് കച്ചവടക്കാരൻ നാരായണനും വിട്ടില്ല. എതിർസ്ഥാനാർത്ഥിയെ പൊട്ടിക്കാൻ സ്വർണ്ണകൊടിമരം തന്നെ ശ്രീകണ്ഠ ക്ഷേത്രത്തിന് നൽകി. ദൈവചിത്രങ്ങൾ പതിഞ്ഞ വോട്ടുകൾ ഇലക്ട്രോണിക്സ് യന്ത്രങ്ങളിൽ കോഡുകളായി പതിയുന്നതിൽ ആർത്തി പൂണ്ടു.

വോട്ട് പിറ്റേന്ന് പെട്ടി ഡീകോഡ് ചെയ്തു. അന്തപ്പനും നാരായണനും ശു..... ജയിച്ചത് കുരുട്ട് അവറാൻ. അവറാൻ ജയിച്ചതെങ്ങനെ?

മണിക്കുട്ടി കിലുകിലേ ചിരിച്ചു. പിന്നെ മൊഴിഞ്ഞു. കുരുട്ടവറാൻ അന്തിയിൽ ആണിന് വാറ്റും, പെണ്ണിന് സെറ്റും, കത്തനാർക്ക് കാണിക്കുകയും, പോറ്റിക്ക് കൈനീട്ടവും നൽകി. വോട്ടിന്റെ ഇലക്ട്രോണിക്സ് ഡീ കോഡിൽ ദൈവചിത്രം മാഞ്ഞു. അവറാന്റെ കുരുട്ട് ബുദ്ധി തെളിയിച്ച "തടയണ" തന്നെ കാര്യക്കാരൻ. അവറാന്റെ വിജയം മതേതര ജനാധിപത്യത്തിന്റെ വിജയം എന്ന് രാഷ്ട്രീയ നിരീക്ഷകർ ചരിത്രചുവരിൽ തങ്ക ലിപികളിലെഴുതി. ■

അടുത്ത വചസ്സ് വരപ്പതിപ്പ്

ചിത്രങ്ങളും കാർട്ടൂണുകളും ചിത്രസംബന്ധിയായ രചനകളും അനുഭവ കുറിപ്പുകളും ചിത്രകാരന്മാരേയും ചിത്രസങ്കേതങ്ങളേയും പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ലേഖനങ്ങളും അയക്കുക. 2005 ഒക്ടോബർ 31 -നകം രചനകൾ തന്ന് സഹായിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പത്രാധിപർ

പരിചിതമായൊരു ഗന്ധം

മുഞ്ഞിനാട് പത്മകുമാർ

ഒരു നല്ല കഥ നല്ലജീവിതത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുമെന്ന് പറഞ്ഞത് ലോർകെയാണ്. വരണ്ടുണങ്ങിയ വഴിയമ്പലങ്ങളിൽ എറുമ്പുകളും പരുന്തുകളും എന്നെ സ്വപ്നം കാണാറുണ്ടെന്നും, ഞാൻ അവരുടെ ജീവിതത്തെയാണ് ഒരു കണ്ണാടിയിലെന്നപോലെ എടുത്തുവയ്ക്കുന്നതെന്നും ലോർകെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ലോർകെ ഞാൻ വായിച്ചത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പാണ്. ഒരു കവി,ലോകത്തിനോടും, കാലത്തിനോടും കാലത്തിനോടും നടത്തുന്ന കുമ്പസാര പരമ്പരകളിൽ നിന്നു തെറിച്ചുവീണ വാക്കുകൾ എന്നെ കഥയിലേക്ക് നടത്തി. രണ്ട് കവിതകൾക്കിടയിലുള്ള മൗനത്തിലായിരുന്നു എന്റെ കഥാവായന. വായിച്ചു തീർത്ത കഥകളെക്കുറിച്ച് ഞാനാരോടും വീമ്പ് പറഞ്ഞില്ല. ഉദ്ധരിണികൾ കൊണ്ട് മൂടാവുന്ന സംവേദങ്ങളിൽ ഞാൻ പലപ്പോഴും സ്ഥിതപ്രജ്ഞന്റെ അതേ കരളുറപ്പോടെ നിന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തു. പക്ഷേ ഒരു കഥ- എത്രയോപേരോട് ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എത്രയോപേർക്ക് ഈ കഥ നന്നായി അറിയാം. ഒരു കഥനേടുന്ന സാഫല്യം അതാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

'ദേവൻ വെറും പാവമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണവനെ സ്കൂൾ പിള്ളാരെല്ലാം പാവം ദേവൻ എന്നുവിളിച്ചിരുന്നത്.' ഇങ്ങനെയാണ് ഞാനിപ്പോഴും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഥ തുടങ്ങുന്നത്. ദേവന്- അമ്മ, സഹോദരി ഇവർ മാത്രമേ ബന്ധപ്പെട്ടവരായുള്ളു. പഠിക്കാൻ സമർത്ഥനായിരുന്നതിനാൽ എം.എസ്.സിക്ക് സെക്കന്റ് റാങ്ക്- ദേവന് വേരിയസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ക്ലാർക്ക്/ സൂപ്രവൈസർ തസ്തികയിൽ നിയമനം. നഗരത്തിലെ ആധുനിക ഇലക്ട്രിക്, ഇലക്ട്രോണിക്സ് ശ്മശാനത്തിലെ സുപ്രവൈസർ തസ്തിക. ലീവില്ലാത്ത ജോലി. അനാഥ ശവങ്ങൾ, രക്ഷാകർത്താക്കളുള്ള ശവങ്ങൾ. വീട്ടിലേക്ക് ആഴ്ചയിലൊരെഴുത്ത്. എന്നത് മാസത്തിലൊന്നായി, വീട്ടിലേക്ക് പോകാതെയായി. ചുടലമാടന് ആര് പെണ്ണ് തരുമെന്ന് പറഞ്ഞ് ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടി. ദേവൻ ഇപ്പോൾ ചിരിക്കാറേയില്ല. ജോലിത്തിരക്കില്ലാത്ത ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഒരു ആംബുലൻസ് അനാഥ ശവവുമായി എത്തുന്നു. ശവത്തിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കേണ്ട ബാധ്യത തനിക്കില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ദേവന്റെ കൈകൾ ലിവറിലേക്ക് നീങ്ങി. ഒരു വൃദ്ധയുടെ ശവമാണെന്ന് മാത്രം അയാൾ കണ്ടു. ബെൽറ്റ് നീങ്ങി ഭീതിതമായ ഒരു മൂളലോടെ യന്ത്രം അതിന്റെ കടമ പൂർത്തിയാക്കി. അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചിരകാല പരിചയമുള്ള ഒരു ഗന്ധം പരന്നു. മുലപ്പാലും വിയർപ്പും എണ്ണയും കൂടിക്കുഴഞ്ഞ ആ പഴയഗന്ധം.

കഥാവായന എനിക്ക് തന്ന ഒരു പാരിതോഷികം ഇതാണ്. ഇനിയും ഞാൻ എത്രപേരോട് ഈ കഥ പറയാനിരിക്കുന്നു. നന്ദി.

(പരിചിതമായ ഒരു ഗന്ധം- പ്രഭാകരൻ പഴശ്ശി)
സമാഹാരം- കുചേലന്റെ കുട്ടികൾ.

■

പൊടിക്കഥകളുടെ വജ്രത്തുണ്ടുകൾ

ശശിധരൻ, കുണ്ടറ

കഥപറയുന്നതെന്തിനാണ്? മറ്റൊന്നും പറയാതിരിക്കാനാണോ? അക്ഷര വിനിമയം തുടങ്ങിയ കാലം മുതൽ അത് ഒഴുകുന്നു. ചിലപ്പോൾ പേടിച്ച് പേടിച്ച് ഒരു വരപോലെ , ചിലപ്പോൾ പ്രവാഹമായി, ചിലപ്പോളത് വെറും നനവ് മാത്രമായി-അങ്ങനെയങ്ങനെ ഗദ്യത്തിലുള്ള ദൈർഘ്യം കുറഞ്ഞ ആഖ്യാനമാണ് ചെറുകഥ. അതിന്റെ ഭാവരൂപങ്ങളെ കുറെക്കൂടി കാച്ചിക്കുറുക്കുന്നതാണ് പൊടിക്കഥകൾ. ഏകാഗ്രതയുടെ നിശ്ബത തപസ്സിൽ നിന്നാണ് ഈ പ്രപഞ്ച നൃത്തത്തിന്റെ ആദ്യ ചുവട്. എത്രയോ തടതലങ്ങളിൽ തട്ടിമുട്ടി മിനുസപ്പെട്ട് ഒരുരുളൻകല്ല്. അതിന്റെ മിനുപ്പും സൂക്ഷ്മതയും ഒരു വജ്രത്തുണ്ടോടാക്കും ആഖ്യാനത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മത വെളിപ്പെടുന്ന ഇത്തരം കഥകൾ ഹൈക്കു കവിതയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും. കവിത കഥയിൽ ഇടംതേടുന്നതാണത്. "വിപരീത കാലം വരുമ്പോൾ ജീവൻ മരപ്പൊത്തിലെ ഇലത്തുമ്പിലോ പതുങ്ങി രക്ഷപെടുമ്പോലെ കവിത കഥയിലും വർത്തമാനങ്ങളിലും ചേക്കേറി രക്ഷപെടും." എന്ന് കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

കഥാവസന്തത്തിന്റെ കനകകാന്തി മുഴുവൻ ഒരു മുക്കൂറ്റിക്ക് - പൊടിക്കഥയ്ക്ക് പ്രകടിപ്പിക്കാനാവില്ല. എല്ലാ നിർവചനങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും വെല്ലുവിളിച്ചും കാറ്റിൽ പറത്തിയും തകിടം മറിച്ചും പുതുമയാർന്നു വളരുന്ന കഥാശാഖയിലെ ഇത്തിരിപൂക്കളാണവ. നൊന്തുവിരിയുന്ന ഒരു പുഷ്പകാലത്തിന്റെ പ്രസവവേദന അതിനുമുണ്ട്. അതിന്റെ നിർമ്മിതി അയത്നം ലളിതമല്ല. എന്നാൽ തട്ടിക്കൂട്ടുന്ന പണിത്തരങ്ങളും കൈവേലകളും കസർത്തുകളും ഈ രംഗത്തുണ്ട്. ഘടികാരസൂചി മിടിക്കുന്നതുപോലെയാണ് പൊടിക്കഥയിലെ വാക്കുകളിരുന്ന് മിടിക്കുന്നത്. നർമ്മം, ധ്വനി, ദർശനം, സാന്ദ്രത എന്നിവയൊക്കെ പ്രധാനം തന്നെ. ചിലർ ഫലിതബിന്ദുക്കൾ പോലെ തരം താഴ്ത്തി കാണുന്നത് മറക്കുന്നില്ല. അനുഭവങ്ങളുടെ മൂലധനം മാത്രം പോര പൊടിക്കഥാകൃത്തിന്,സൂക്ഷ്മ നിരീക്ഷണത്തിന്റെ കുശലതയും വേണം. അനുഭവത്തിന്റെ പാഥേയവുമായി നീങ്ങുന്ന മിനിക്കഥാകാരൻ മിനക്കെട്ടിരുന്ന് പുറങ്ങൾ മറിക്കുന്നവരുടെയാളല്ല. ക്ഷണപ്രഭാകുതുകികളുടെ കൂട്ടാണ്. നിമിഷനേരം കൊണ്ട് സംലയം സാധ്യമാകണം. കഥകളുടെ അദ്വൈതത്തിലേക്ക് അഭിരമിക്കാൻ വാക്കെന്ന വിസ്മയ നാണയം തന്നെ പിശുക്കനായ രചയിതാവ് വിനിമയത്തിനിറക്കുന്നത്. ലോക പ്രശസ്ത നോവലിസ്റ്റുകളുടെ പൊടിക്കഥകൾ ഇത് വിളിച്ചോതുന്നു.

'ഏകാന്തതയുടെ സ്വരമാണ് ചെറുകഥയുടെ സംഗീതം' പ്രജ്ഞയും കരുണയും കലരുന്ന ഭാവനകളുടെ സ്ഫോടക നിമിഷത്തിൽ നിന്ന് ആ സംഗീതം പൊട്ടിയൊഴുകുമ്പോൾ ഭദ്രമായ അക്ഷര കലയുടെ അക്ഷയനിധികാണും. അവിടെനിന്നും ആറാമിന്ദ്രിയത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായി കഥാകാരൻ തൂലികയെടുക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ തികച്ചും വൈയക്തികം മറ്റുചിലപ്പോൾ തികച്ചും സാമൂഹികം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന വചന ശില്പങ്ങളും രൂപപ്പെടും. രൂക്ഷ വിമർശനങ്ങളും പരിഹാസങ്ങളും മാത്രമല്ല ഓർമ്മയുടെ ഭൂപടങ്ങളും അനുഭവത്തിന്റെ സ്ഥലരാശികളും ജീവിതത്തിന്റെ പുറംപോക്കുകളും അവിടെ അടയാളപ്പെടും. നീറ്റലിൽ നിന്ന് രോഷത്തിന്റെ മുന, നെറ്റിയിലേക്ക് ഉന്നം പിടിച്ച അമ്പ്, മാനുഷ്യകത്തിന്റെ ജലധാര, മനസ്സിലേക്ക് അന്തിവെട്ടം, അറിവിലേക്ക് മരണ

ത്തിന്റെ മഹാകാവ്യം, അന്തരംഗത്തിൽ അനുരാഗത്തിന്റെ മലർവാടി നിദ്രയിൽ ഉദാരമായ കിനാവിന്റെ വരദാനം അങ്ങനെ തൂവലും മുട്ടയും ദേശാടനവും കൊണ്ട് ഒരു പക്ഷിചരിതം. എത്രയും ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ എസ്.കെ.യുടെ കഥ 7000 വാക്കിൽ (പുള്ളിമാൻ) നിൽക്കുമ്പോൾ മാധവിക്കുട്ടിയും ഒ.വി.വിജയനും മറ്റും 100 വാക്കിൽ താഴെ കഥപൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മൂന്നുവാക്യത്തിലും ഒരു കഥ തീരാം. രാധിക എന്ന കഥാകാരി എഴുതിയ 'കരിയിലക്കിളികളെ സ്നേഹിച്ച പെൺകുട്ടി' ശ്രദ്ധിക്കുക. "ഒരിടത്തൊരിടത്ത് ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. പെൺകുട്ടി കരിയിലക്കിളികളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. കരിയിലക്കിളികൾ അവളെ കൊത്തിത്തിന്നു." കഥയുടെ ശില്പം എങ്ങനെയായാലും ഇങ്ങനെതന്നെ തുടക്കം തുടർച്ച ഒടുക്കം. 1930 നു ശേഷം ചെറുകഥയ്ക്ക് വസന്തമുണ്ടായി. ടി.പത്മനാഭൻ കഥയ്ക്ക് മാനകാവസ്ഥായുണ്ടാക്കാൻ ഒച്ചയെടുത്തു. പ്രസ്ഥാന വിശേഷങ്ങളോടൊപ്പം നടക്കാനും കുതറിമാറി സ്വന്തം വഴിതേടാനും കഥ കരുത്ത് കാണിച്ചു. ശില്പത്തിലും ഭാവത്തിലും ഒരുക്കമുണ്ടായി. ഒരു ബിംബമോ വാക്യമോ എല്ലാം ധ്വനിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിലെന്ന് കഥാകൃത്തുകളാശിച്ചു. ഇതു കേൾക്കു നമ്മുടെ കഥാകൃത്തുക്കൾ കുറുംകഥയുടെ വെല്ലുവിളികളെ ചൂണ്ടുന്നത്.

ഒരു വലിയ കഥയുടെ വാരിയെല്ലുകൾ കൊണ്ട് ചെറുതിൽ ചെറുതായ കഥയുണ്ടാക്കാനാവില്ല. ജീവിതം പിഴിഞ്ഞ് സത്തുണ്ടാക്കി ഇത്തിരികണ്ണീരും ചേർത്ത് തപസ് ചെയ്യുമ്പോഴാണ് കൊമ്പുകൾ പിറക്കുന്നത്. കഥയുടെയും കവിതയുടെയും രൂപം ഇല്ലാതെയായി. പകരം ഈ ഇത്തിരിവരികൾ രണ്ടിനോടും അടുത്തുനില്ക്കുന്ന മറ്റൊരു രൂപമുണ്ടാക്കുന്നു. ചെറുത് വലുതാണെന്നും അതിൽ തീയും നിലാവും മഞ്ഞുമുണ്ടെന്നും അത് നമ്മോട് പറയുന്നു. വലിയ കഥകൾ ഊതി വീർപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ബലൂണുകൾ പോലെ പെട്ടെന്ന് പടച്ചുണ്ടാക്കാം. കൊമ്പുകൾ മനസ്സിൽ പിറന്ന് സ്വയം രൂപം കൈക്കൊണ്ട് കടലാസിലോ കമ്പ്യൂട്ടറിലോ എത്താൻ ദിവസങ്ങൾ തന്നെ വേണം. (പി.കെ.പാറക്കടവ്)

കുറുക്കിയെഴുതുമ്പോൾ വളരെ ലക്ഷ്യവേദ്യമായും കാവ്യാത്മകമായും ആശയങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്.

വലിയ കഥ ഒരു ഗായകൻ രാഗവിസ്താരം നടത്തുന്നതുപോലെയാണ്. കുറിയകഥയാവട്ടെ തംബുരുവിന്റെ ശ്രുതിക്ക് സമം. ശ്രുതിയും സംഗീതം തന്നെ.(പി. സുരേന്ദ്രൻ)

വലിയകഥകളും എഴുതിയിട്ടുള്ള രണ്ടെഴുത്തുകാരുടെ വാക്കുകൾ,
എങ്കിലോ കേൾപ്പിൻ.....

കഥയുടെ ഉല്പത്തിയിലേക്ക് ആരാണ് കൂടെ വരിക. ആരംഭത്തിൽ ഒരു രസികൻ സ്വപ്നം കണ്ട ജീവനുള്ള കഥകളല്ലേ മനുഷ്യൻ. അവൻ കഥകൾ പറഞ്ഞ് പതിനാല് ലോകങ്ങളേയും പരിവർത്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ രാഗവതിയായ ഉമയ്ക്ക് മഹേശ്വരൻ കഥ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. ഇന്നിപ്പോൾ യന്ത്രമനസ്കരായ സൈദ്ധാന്തികർക്ക് ഉംബർട്ടോ എക്കോ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു.- ഡി.വിനയചന്ദ്രൻ (ഉപരികുന്ന്)

"എന്റെ മനസ്സിൽ അപ്പോൾ സന്തോഷം മാത്രമായിരുന്നു. നേരം പാതിരയായിക്കാണും. വെയിലും മഴയുമില്ലാത്ത ആ സമയത്ത് ഞാൻ കുട നിവർത്തി രാത്രിയിലൂടെ നടന്നുപോയി. എനിക്കിഷ്ട

പ്പട്ടവളോട് സംസാരിച്ചതിന്റെ ആഹ്ലാദം മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞതായിരുന്നു അപ്പോൾ വർത്തമാനമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. വേറൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതോ അലമാലകളിൽ പെട്ടതുപോലെയാണ്. ഞാൻ വേഗത്തിൽ കുടനിവർത്തി കൈവീശി നടന്നുപോയത്. കഥയെഴുതി പൂർത്തിയാക്കുമ്പോഴും ഞാൻ ഇതുപോലെ വേഗത്തിൽ ഒരൊറ്റ നടപ്പ് വെച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. വാനമ്പാടി പറക്കുംപോലെ"

(എഴുതിത്തീരുമ്പോഴുള്ള പറക്കൽ- ടി.പത്മനാഭൻ)

അനുബന്ധമായി ഈ കഥകൾകൂടി ശ്രദ്ധിക്കൂ....

പ്രളയത്തിനുശേഷം

ടി.വി. സീരിയലിൽ നിന്ന് നായികമാരുടെ കണ്ണീരുറ്റിയുറ്റിവീണ് ഏറെ താമസിയാതെ നമ്മുടെ വീടുകൾ പ്രളയത്തിലാവും. അന്ന്, ഒരാലിലയിൽ നമ്മെ രക്ഷിക്കാൻ അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് എത്തും.

പി.കെ. പാറക്കടവ് (പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുകഥകൾ)

കുന്നു കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ

കീരച്ചും വിയർത്തും മുള്ളുനിറഞ്ഞ കാട്ടുവള്ളികളാൽ കോറി നീറിയും കുന്നു കയറിച്ചെന്നു അവർ. കുന്നിൻ നെറുകയിലെത്തിയപ്പോഴോ ഒന്നും അവർ കണ്ടില്ല. ദേവാലയമോ, തടാകമോ, മാളികയോ, മാമരമോ ഒന്നും കണ്ടില്ല, ഒന്നും കണ്ണെത്താത്ത ദൂരത്തോളം മേയുന്ന ഉച്ചമാത്രം. ഉഷ്ണിച്ച് ഉണങ്ങിപ്പോയ കാട്ടുപുഴകൾ മാത്രം.

അപ്പോൾ അവൾ ചോദിച്ചു : എന്തിനാണ് ഇത്രയും ക്ലേശിച്ച് നമ്മളീ പെരുകുന്ന് കയറിവന്നത്. അവന് ഉത്തരം മുട്ടിയില്ല, കൊഞ്ഞണം കാണിച്ചതുമില്ല. അവൻ പറഞ്ഞു പെരുകുന്ന് കയറിവന്നത് കുന്നിറങ്ങാൻ മാത്രം. എല്ലാ കുന്നും കയറുന്നത് കുന്നിറങ്ങാൻ മാത്രം.

പി.സുരേന്ദ്രൻ (64 ചെറിയ കഥകൾ)

ശ്രദ്ധാഞ്ജലി

അമ്മേ മരുന്നൊന്നും മുടക്കരുത്
ചേട്ടൻ എപ്പോഴും പറയും
നമുക്കൊന്ന് പോയ്വരാം....പോയ്വരാം...
പക്ഷേ എങ്ങനെയാണമ്മേ?
ഇനി എതായാലും ചത്തിട്ട് വരാം
അന്നാകുമ്പം ആളും വെട്ടവുമുണ്ടാകും;
വഴിചോദിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതുമില്ല .
സുകേതു. (ആരും ഒന്നും അറിയുന്നില്ല)

അവർണ ഗീതം

യുദ്ധം താളം തെറ്റി അലസമായി. ഭടന്മാർ ശത്രുപാളയത്തിലേക്ക് കടന്നുചെന്ന് യുദ്ധവിരോധ ഫലിതങ്ങളും മദ്യവും പങ്കിട്ടു. കർക്കശമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോയില്ലെങ്കിൽ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങൾക്കും അവസാനം പറ്റുന്ന ഗതികേടാണിതെന്ന് യുദ്ധ തന്ത്രജ്ഞനായ കൃഷ്ണൻ അർജ്ജുനനോട് പറഞ്ഞു, 'കണ്ടില്ലേ-'

'എനിക്കും മടുത്തു' അർജ്ജുനനും പറഞ്ഞു.

'പോർവിളികൾ സംസ്കൃതത്തിലാക്കിയാൽ ഇതാണ് സംഭവിക്കുക അതുകൊണ്ട് നീ കുറച്ച് നാൾ ഇവിടെ നിന്ന് മുങ്ങി അവർണസ്വരങ്ങളിൽ ഈ യുദ്ധകഥ കമ്പോട് കമ്പ് മാറ്റിഎഴുതുക'

അർജ്ജുനൻ എഴുതി : 'നീ ഈ നാട്ടിൽ കുരുത്തക്കേട് കാട്ടിയാലുണ്ടല്ലൊ ഞാൻ നിന്നെ വന്ന് ശരിപ്പെടുത്തും'രണ്ട് പാളയങ്ങളിലെയും അലസന്മാരായ ഭടന്മാർ കൂവി വിളിച്ചു അർജ്ജുനൻ അവരുടെ നേരെ ഗർജ്ജിച്ചു: നിന്നെയൊക്കെ ഞാൻ വന്നുപിടിക്കുമെട

"ഓഹോ" "പിന്നേം പിന്നേം വന്നുപിടിക്കും" അർജ്ജുനൻ തന്റെ മനസ്സിനകത്ത് ആ സംശയം ആവർത്തിച്ചു, എന്താണ് യുഗേ യുഗേ എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിന്

അവർണ പരിഭാഷ

ഒ.വി.വിജയൻ

കഥയുടെ ഉന്നം തെറ്റാത്ത തീപ്രതാപങ്ങൾ.....

സുനിൽ.സി.ഇ

(അർഷാദ് ബത്തേരിയുടെ "മരിച്ചവർക്കുള്ള കുപ്പായം" എന്ന കഥാസമാഹാരത്തെപ്പറ്റി)

അശാന്തികളെ കഥയുടെ ഉചിതമായ നിമിഷങ്ങളാക്കി മാറ്റിയ അർഷാദിന്റെ വിഷാദഗന്ധം നിറഞ്ഞ പത്ത് കഥകളുടെ സമാഹാരമാണ്. "മരിച്ചവർക്കുള്ള കുപ്പായം" ഇളകിമറിയുന്ന മൗനനൊമ്പരങ്ങളെ സംവേദനത്തിന്റെ സൗന്ദര്യസംക്രമണത്തിലൂടെ ദുഃഖങ്ങൾ ആളിക്കത്തുന്ന മനുഷ്യഭാവനയുടെ വിളനിലങ്ങളിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നു ഈ കഥകൾ.

'വെളിച്ചം അനുഗ്രഹവും അസ്വസ്ഥതയുമാണെന്നും, വീട് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടലിന്റെ ആദ്യ കോടതിയാണെന്നും വീട് പ്രതീക്ഷ വറ്റുമ്പോൾ സ്വയം കുഴിച്ചിടാനുള്ള ശ്മശാനമാണെന്നുമൊക്കെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന "കടലിന്റെ ആഴത്തിലേക്ക്" എന്ന കഥ അനാഥത്വം മുറ്റിനിൽക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ആയുസ്സിൽ തറയ്ക്കുന്ന, പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്ത ഒരു മുഴം ദുഃഖത്തിന്റെ പതിവ് വൈകല്യമായി മാറുന്നു.

മനുഷ്യന് ഒരേസമയം ദൈവവും പിശാചുമാകാനാകുമെന്ന് സമർത്ഥിക്കുന്നു. "മനുഷ്യനെന്ന ഗുഹ" എന്ന കഥയിലേക്ക് വരുമ്പോൾ കഥാകാരൻ നടുങ്ങുന്നു. വിഭജനരേഖകൾ തീർക്കുന്നത് മനുഷ്യന്റെ വിനോദമായി മാറിയ കാലത്തിലേക്ക് അർഷാദ് മിഴിപാളിക്കുന്നു. വേലികൾ ഒക്കെ ഇന്നും വിടവുകൾ തീർക്കുന്നുവെന്നതിൽ കഥാകൃത്ത് വല്ലാതെ ക്ഷോഭിക്കുന്നു. അടുക്കുതെറ്റി കഥാകാരന്റെ മനസ്സിലേക്ക് ഇടിച്ചുകയറുന്ന അനുവേങ്ങൾ ഇക്കിളിപ്പെടുത്തുകയല്ല മറിച്ച് ഭീകരമായ ചില കരുതലുകൾ വച്ച് നീട്ടുന്നു. ശീലങ്ങളെ ലഹരിപിടിപ്പിക്കുന്ന ചില ഏറ്റുമുട്ടലുകളുടെ മുനയൊടിക്കാനുള്ള കഥാകാരന്റെ ധാർമ്മിക കടമ നിവർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു കഥയാണ് 'പോത്ത്'. ഓർമ്മകൾക്ക് മീതെ നിൽക്കുന്ന കടും കറുപ്പിന്റെ ചിറകുകളെ അരിഞ്ഞ് തള്ളാനുള്ള വ്യഗ്രതയാണ് ഈ കഥയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നത്. കാലത്തിന് മായ്ക്കാനാവാത്ത കാഴ്ചകൾക്ക് പിടികൊടുക്കാതെയാണ് ഈ കഥാകൃത്ത് കഥാസഞ്ചാരം നടത്തുന്നത്.

വിശപ്പിന്റെ കഥയാണ് "പാഠം ഒന്ന്" ഈ കഥ വായിക്കുമ്പോൾ ചില വീടുകളിലെ വിശപ്പിന് ആകാശ വിസ്തൃതിയുണ്ട് എന്ന് തിരിച്ചറിയുകയാണ്. ജീവൻ തുന്നിച്ചേർത്ത വിശപ്പിന്റെ, എത്ര ശ്രമിച്ചാലും നികത്താനാവാത്ത ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ വലിയ വിടവിനെ സമർത്ഥിക്കുകാണീക്കഥ. ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി അർഷാദ് നടത്തുന്ന ആത്മ ഭാഷണമാണിത്. ഈ കഥകളിൽ ബിംബങ്ങൾ പോലും സംഭ്രമജനമാകുന്നു. വിറയാർന്ന ദുഃഖം നീറിപ്പുകയുമ്പോഴൊക്കെ അർഷാദിന്റെ കഥകൾ ആത്മസംഘർഷങ്ങളുടെ ശ്രാദ്ധമൂട്ടുകയാണ്.

ഗതികേടുകളുടെയും ദുരിതകാലഗതിയുടെയും പീഡനമുറകൾ പൊട്ടിച്ച് ഉറപ്പേറിയ സ്വസ്ഥതകളിലേക്കുള്ള യാത്രയാണ്, "മരിച്ചവർക്കുള്ള കുപ്പായം" എന്ന കഥ. അലി മമ്മുക്ക എന്ന കഥാപാത്രം പ്രകാശത്തിനു നേർക്ക് നിൽക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ താക്കീതുകളെ വെളിച്ചത്തിൽ കുളിപ്പിക്കുകയാണീ കഥ.

"മരിച്ചവർക്കുള്ള കുപ്പായം" എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലെ പത്തുകഥകൾ സമൂഹത്തിനു നേരെ പിടിച്ച ചെറുവിളക്കുകളാണ്. തന്ത്രശാലിയായ മനുഷ്യനോട് വളരെ രഹസ്യമായി ഈ കഥകൾ ഇണങ്ങിച്ചേരുകയാണ്. കഥാകാരന്റെ ഓർമ്മയിലെ വിഷയ

ഭാഗങ്ങൾ മാത്രമല്ല ഈ കഥകൾ മറിച്ച് ബലവത്തായ വിശപ്പിന്റേയും ദുഃഖത്തിന്റേയും വെളിപാടുകളാണ്.

കഥയുടെ ഉന്നം തെറ്റാത്ത തീപ്രതാപങ്ങൾ ഇനിയും ശേഷിപ്പിക്കുന്ന അർഷാദിന്റെ "മരിച്ച വർക്കള്ള കുപ്പായം" എന്ന ഈ കഥാസമാഹാരം ഭാവിയുടെ വിഷാദ നിലാവുകളെ സൃക്ഷിച്ച് വയ്ക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ നഖം കൂർത്ത നീണ്ട വിരലുകൾ നമ്മിലേക്ക് നീളുമ്പോൾ ഈ കഥകൾ സ്വരക്ഷയുടെയും പവിത്രനിയോഗങ്ങളുടെയും അമ്പുകളായി മാറും. കഥയുടെ ഉന്നംതെറ്റാത്ത തീപ്രതാപമാണിത്..

പുസ്തക പരിചയം - എസ്. കെ

(1) നാഗരികതയുടെ നടുക്കങ്ങൾ

നവനാഗരികതയുടെ നടുക്കങ്ങളാണ് ഇളവൂർ ശ്രീകുമാറിന്റെ **'പ്രോട്ടോൺ കണ്ണ്'** എന്ന കഥാസമാഹാരം. പരാജിതരുടെയും നിസ്സഹായരുടെയും മഹാഭൂരിപക്ഷം നുരയുമ്പോഴാണ് അതിനുമേൽ അധികാരത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയും ന്യൂനപക്ഷം തിമിർക്കുന്നത്. പ്രാന്തവൽകരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെയും തിരസ്കൃതരുടെയും ലോകം നാം പെട്ടെന്ന് മറക്കാനോ മറയ്ക്കുവാനോ ആണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. രതിയുടെയും മരണത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലം വേറെ. ബന്ധങ്ങളിലേയും വിശ്വാസ്യതകളിലേയും വിള്ളലുകളും ഭൂകമ്പങ്ങളുമുണ്ടാക്കുന്ന പതനങ്ങളുമുണ്ട്. ഭീതിയുടെയും ആശങ്കകളുടെയും സ്ഫോടനാത്മകമായ പരിണതികളും കാണാം. ഇളവൂരിന്റെ കാഴ്ചകൾ പ്രത്യേകതയുള്ളതാണ്. പ്രോട്ടോൺ കണ്ണ് എന്ന കഥയിൽ മാത്രമല്ല കാഴ്ച ഒരു പ്രശ്നമായി മാറുന്നത്. സാമാന്യകാഴ്ചകളിലെ വ്യവഹാരിക തലത്തിനപ്പുറത്ത് ചില കാഴ്ചവട്ടങ്ങളിലേക്ക് അത് പ്രകാശിക്കുന്നു. ഇളവൂർ ശ്രീകുമാറിനും ഭാവിയുടെ ദുരന്തങ്ങളിലേക്ക് നീളുന്ന ഒരു മൂന്നാം കണ്ണുണ്ട്. നമ്മൾ വെറും കാഴ്ചക്കാരും മറ്റാരോ കാര്യക്കാരുമാകുന്നതിന്റെ കരുണാരഹിതമായ തിരിച്ചറിവും അതിലുണ്ടാകണം.

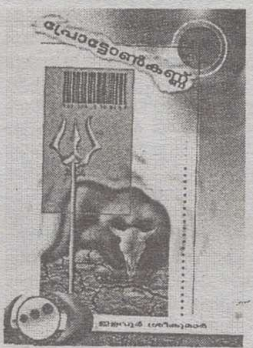
പ്രോട്ടോൺ കണ്ണ് എന്ന വിശേഷചിത്രം ഭാവനചെയ്ത ഒരു വികലാംഗനായ കുട്ടിയുടെ ദുരന്തമാണ് അതേപേരുള്ള കഥയിൽ. പ്രവീൺ നാരായൺ എന്ന സ്നേഹത്തിന്റെകോശസ്തരം ഹൃദയത്തിലെവിടെയാണെന്നന്വേഷിക്കുന്ന കാർഡിയോളജിസ്റ്റ് തന്റെ വികലാംഗനായ പുത്രനെ നഗരത്തിലെ എക്സ്ചേഞ്ച് മേളയിൽ തള്ളി. മറ്റൊരു ക്ലോണിംഗ് കുട്ടിയെ വാങ്ങുന്നു. ഹൃദയമില്ലാത്ത പുതുകാല പ്രവണതയും കമ്പോളവത്കരണവും ഇങ്ങനെയല്ലേ അവതരിപ്പിക്കാനാവു.

രത്യാക്രമണങ്ങളുടെ നേരേ ഉയരേണ്ട ചെറിപ്പ് മറ്റൊരു തരത്തിൽ കടന്നുവരുന്ന കഥയണ്. 'നഗരത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്.' ചെറുപ്പ വേണ്ടായിരുന്നിട്ടും തെരുവിലൂടെപ്പോയ ഒരാളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് നിർബന്ധിച്ച കടയിൽ കയറ്റി ഒടുവിൽ സഹശയത്തിന് പോലും തയ്യാറാവുന്ന സെയിൽഗേളിന്റെ ദുരന്തം കച്ചവടത്തിന്റെ ഒരനിവാര്യതയായി കണ്ടുകളയാനാവുമോ? ചെന്നുപെട്ടവന്റെ ദുരന്തം വേറെ വിലകെട്ടുപോകുന്ന മാനവികതയും സ്ത്രീത്വവും ആഖ്യാനത്തിനുപാധിയാവുകയാണിവിടെ.

ഓർണിത്തോളജിയുടെ സാധ്യതകൾ, കുന്ദേരയെ വായിക്കുമ്പോൾ, സമയമാപിനിയിൽ പുജ്യം, ജീവൽ സാഹിത്യം തുടങ്ങിയ കഥകൾ ദാർശനികതയും പ്രത്യയശാസ്ത്രവും വിരുദ്ധകോടികളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഏതു ജനതയുടെ സ്വപ്നങ്ങളിലും ഒരു പക്ഷിയുണ്ട്. ഏത് മനസ്സും ഒരു പക്ഷിക്കൂടാണ്. ഏത് മനു

ഷ്യനും ഒരു പക്ഷിയാണ്. എന്നിങ്ങനെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് പക്ഷിശാസ്ത്രം വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. ഒരാഭിചാരകക്രീയയുടെ പ്രാകൃതവും ക്രമപ്രവൃദ്ധവുമായ ഒരാത്മിക വിവരണമാണ് കുന്ദേര.സമയം ഒരു സമസ്യയാണല്ലോ സ്വാതന്ത്ര്യദിനം, മേയ്ദിനം, ക്രിസ്തുമസ്ദിനം, പുതവർഷംദിനം ഇങ്ങനെ ക്രമരഹിതവും ക്രമികവുമായ സമയദൂരങ്ങളിലൂടെ വന്യതയാർന്ന ഒരു ജലസർപ്പത്തെ വിഭാവനം ചെയ്യുകയാണ് 'സമയമാപിനിയിൽ പൂജ്യം' ജീവൽ സാഹിത്യം പരിഹാസത്തിന്റെ നിശ്ചിത ശരമാണ്. വെറും 'പഞ്ചസാര' ആസ്വദിച്ച് കഴിയുന്ന കോമ്രേഡുകളുടെ ചിത്രം ചിന്തനീയമാണ്. ജനം കഴുതയായതിന്റെ പരിണാമ കഥയും (രൂപാന്തരം) വായിക്കാനുണ്ട്. ആഖ്യാനം ചെയ്യാത്ത ഒരു കഥയ്ക്ക് വേണ്ടി കാത് കൂർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. അനാസക്തരായി ഒത്തുതീർപ്പുകൾക്ക് വിധേയമായി ഫ്രീസു ചെയ്തുപോകുന്ന നമ്മുടെ കഥ.

രതിയുടെ ആഖ്യാന വിശേഷങ്ങൾ ഈ കഥാകൃത്ത് ഒരു ഒബ്സഷനായി കൊണ്ടുനടക്കുന്നു.

പ്രോട്ടോൺ കണ്ണ്
കഥകൾ
ഇളവൂർ ശ്രീകുമാർ
സുജിലിപബ്ലിക്കേഷൻസ്
വില 50 രൂപ

സെക്ഷ്വൽ പൊളിറ്റിക്സിനെക്കുറിച്ച് പ്രൊഫസർ അവതരിപ്പിച്ച ആർഗുമെന്റ്സിന് ക്ലാരിറ്റി ഇല്ലെന്ന് അഭിപ്രായവുമായി സമീപിച്ച രമയ്ക്ക് പ്രൊഫസറുടെ കുട്ടിയെ താലോലിക്കാവുന്ന സ്വപ്നം വരെയെത്തി. എന്നാൽ അവൾക്ക് നിരാശപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ആഖ്യാനത്തിന്റെ സവിശേഷത ഈ കഥയ്ക്ക് പുതുമ ചേർക്കുന്നു. ആധുനിക കഥയുടെ ശരാശരി രൂപം ആദ്യം. പിന്നീട് ആധുനികോത്തര സംവാദവും ദൃശ്യവും അവസാനം ചെറുകഥയുടെ പഴയ വിവരണരീതി. തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളാണ് നമ്മുടെ ജീവിതം. വലതുകൈയിൽ സയനൈഡും ഇടത് കൈയിൽ മാർക്കേസും തലയിൽ സാരനാഥിലെ സിംഹമുദ്രയുള്ള ടർക്കിയുമായി രാമകൃഷ്ണൻ മിസിസ്സ് ആൽഫ്രഡിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് ഒളിച്ചുപോകുന്നത് 'നാലാമത്തെ വഴി'യിൽ വായിക്കാം. പ്രണയത്തിന്റെ വാർഷികാഘോഷം സുഹൃത്തുക്കൾ ഗോകുൽ എന്ന കാമുകനെ കെട്ടിഞാത്തിയും അവന്റെ പ്രിയയെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്തുമാണ് നടത്തിയത്. ഒടുവിൽ ദേശീയഗാനം ആലപിക്കാനും മറക്കുന്നില്ല. (അശോകസ്തംഭം വീണ വായിക്കുന്നു) '45 കാരിയായ പത്മിനീഭായി ഇപ്പോഴും കന്യകയായി തുടരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടെന്ന' അന്വേഷണമാണ് ഒരു സി.ഡി.കടയിൽ നടക്കുന്നത്. അവിടെ കൂടിയിട്ടുള്ള ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഹിരണ്യൻ അവരുടെ പരിശുദ്ധി കെടുത്തുന്നത് സീനുകളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.അപ്പോൾ കടയിലെത്തിയ ആ സ്ത്രീ സി.ഡി.വാങ്ങി പുറപ്പെടുമ്പോൾ പ്രൊഫസർ നടക്കാനിരിക്കുന്ന ഓപറേഷൻ സൂചി

പ്പിച്ചു.'ഭാരതം, പൈതൃകം, സ്ത്രീത്വം, മണ്ണാങ്കട്ട' എന്ന് ശകാരിച്ച് അവർ കടന്നുപോകുന്നു. (കനൃകാത്വം ചില തെറ്റിദ്ധാരണകൾ)

ഒരു മൂന്നാം കണ്ണിന്റെ വിചിത്രവ്യാഖ്യാനത്തിലൂടെ 'മൃത്യുഞ്ജയന്റെ കാഴ്ചകൾ' നമ്മുടെ മുന്നിൽ തുറക്കുന്നു.ഓഫീസിലെ പലരുടെയും സദാചാരവിരുദ്ധ ബന്ധങ്ങളെ ആ കണ്ണ് തേടിപ്പിടിക്കുന്നു.വീട്ടിലെത്തിയ മൃത്യുഞ്ജയൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ കാമുകനെയും കാണുന്നു. സർറീയലിസ്റ്റിക് ചിത്രത്തിന്റെ ഭ്രമാത്മകതയുമായി 'മോണിറ്ററിൽ തെളിയാത്തത്', ആത്മഹത്യയുടെ നിരയുമായി 'മുറിവുകൾ', ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യവുമായി 'ആംബുലൻസ്'എന്നീ കഥകളും ഈ സമാഹാരത്തിലുണ്ട്. പരിഭ്രാന്ത വേഗത്തിൽ നമ്മുടെ സാമൂഹികവും ബൗദ്ധികവുമായ ലോകം പരിണമിച്ചുപോകുകയും കമ്പോളവും നഗരവും അതിന്റെ ശീലങ്ങളും നമ്മെ കീഴടക്കുകയും മാധ്യമങ്ങൾ കൈയടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ കുറെ ചതുരങ്ങളാണ് ശ്രീകുമാർ വരച്ചിടുന്നത്. അതിനിടയിൽനിന്ന് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ അമൃതവല്ലികൾ പൊടിയുമെന്നാണ് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. ■

② ഒറ്റയ്ക്കൊരു കാഥികൻ

മരണത്തിന് നീതിബോധം എത്രയുണ്ട് ? അതിന്റെ തരിപ്പും തണുപ്പും അനുഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കഥയാണ് 'അവനിവാഴ്വു കിനാവുകഷ്ടം' കഥ എഴുതിയത് ടോം ജെ.മങ്ങാട്ട്. കഥയോ നമ്മുടെ പ്രിയ കഥാകൃത്തായിരുന്ന വിക്ടർ ലീനസിനെക്കുറിച്ചുള്ളത്. വിക്ടറിന്റെ അകാല നിര്യാണമുണ്ടാക്കുന്ന ആഘാതവും ശൂന്യതയും വിക്ടർ ലീനസിന്റെതന്നെ ഒരു കഥാപാത്രമായ ഉഷയുമായി നടത്തുന്ന സംഭാഷണത്തിലൂടെയും അനുഭവ കഥനത്തിലൂടെയും വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവതാർ കൗളിന്റെ ടന്റിനു സെവൻ ഡൗൺ. എന്ന ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ മാനത്തിലേക്ക് ആ നടുക്കം കൂട്ടിക്കൊളുത്തുന്നു. ഒടുവിൽ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് തീപിടിച്ച കലാകാരന്റെ ആത്മാവ് കോടാനുകോടി സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളായി ചിതറുന്നു. അത്രതന്നെ! പിന്നെ കഥയില്ല, ജീവിതവും. വിക്ടർ ലീനസിന്റെ അഭാവത്തെ അളക്കുന്ന വാക്കുകളാണ് ടോം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഉഷയുടെ ഒരാഗ്രഹം കഥയിൽ ഉണ്ട്. വിക്ടറിന്റെ ഒറ്റപ്പെട്ട മകളെ - അമലയെ ഒരേയൊരു ചുംബനം നൽകി സാന്ത്വനിപ്പിക്കണമെന്ന്. കുട്ടിയെ ആ ചുംബനം പൊതിയുമ്പോൾ നമുക്ക് വായനക്കാർക്കും പൊള്ളുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'തീ ആളുന്ന രണ്ട് ചുണ്ടുകളും ഉരുകുന്ന ഒരു മഞ്ഞുതുള്ളിയും ഞാൻ കണ്ടു. പൊടുന്നനെ പ്രപഞ്ചം അലകളില്ലാത്ത തീക്കടലായി.' രണ്ട് കഥാകൃത്തുക്കൾ - സംഭവങ്ങൾ - സത്യങ്ങൾ - യാത്ര - സാന്ത്വനം - വായനക്കാരന് ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസം ഉണ്ടായാൽ തടയേണ്ടതില്ല.

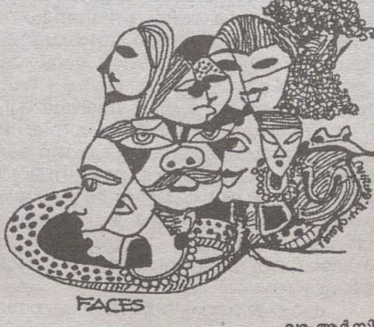

ടോം.ജെ.മങ്ങാട്ടിന്റെ പ്രഥമ കഥാസമാഹാരമായ ഒറ്റയ്ക്കൊരു ശകുന്തള എന്ന കൃതിയിലെ

കഥയാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. എട്ടുകഥകളാണ് ഈ സമാഹാരത്തിലുള്ളത്. ആമുഖത്തിൽ ജയചന്ദ്രൻ നായർ പറയുന്നു : ക്ഷിപ്രപ്രശസ്തി തേടിയോടുന്നവരിൽ ഈ കഥകൾ എഴുതിയ ടോം.ജെ.മങ്ങാട്ടിനെ കാണില്ല. നവാഗതനെങ്കിലും കഥ പറയാൻ തനിക്കറിയാമെന്നും ഈ സമാഹാരത്തിലെ കഥകൾ നിശ്ശബ്ദമായി വാചാലമാകുന്നു. ഒറ്റയ്ക്കൊരു കാഥികൻ ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ കഥ പറയുകയാണ്.

ആവിഷ്കരണത്തിൽ ഉദ്വേഗം ഉണ്ടാക്കുന്ന 'ഒറ്റയ്ക്കൊരുശകുന്തള'യിൽ ഒരു ഓപറേഷനിലൂടെ ഒരു മീറ്റിംഗ് മനപ്പൂർവ്വം തകർക്കാൻ സ്ഫോടക വസ്തു ഉപയോഗിക്കുന്നവരുടെ ചിത്തവൃത്തികൾ കാട്ടിത്തരുന്നു. ഒപ്പം ശകുന്തളയുടെ ദൗത്യവും അതിന്റെ പരിണതിയും. 'കാനാനിലെ സുന്ദരി'യുടെ രഹസ്യം കണ്ടെത്താൻ ചാടിപ്പുറപ്പെടുന്ന പോലീസുകാരന്റെ ദയനീയമായ അവസ്ഥ നർമ്മവും യാഥാർത്ഥ്യവും കൂട്ടിക്കുഴച്ച് കൗതുക കരമാക്കുന്നു. രാമൻകുട്ടി സാറിന് രാക്കഥകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും കഥകൾ വറ്റിയപ്പോൾ കഥപറച്ചിൽ നിർത്തുകയും കഞ്ഞികുടിക്കാൻ വഴികാണാതെ വിഷം കുടിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മിസ്.മെറുണിന്റെ ദുരന്തം അവൾ മറികടക്കുന്നത് വിസ്മയകരമാണ്. ഒരു കഥയിൽ താൻ നായിക ആകാനുള്ള തീരുമാനമെടുത്ത്, രാക്കഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ പറ്റിയ അവസരത്തെ മുതലെടുത്ത്, ഒരു വെടിക്ക് രണ്ട് പക്ഷിയെന്നോർത്ത് ഓട്ടോയിൽ സ്കോട്ട് എന്ന പയ്യനുമായി പറക്കുന്ന മിസ്. മെറുൺ തന്റെ കഥാപ്രപഞ്ചത്തിലെ മാത്രമല്ല മലയാളകഥയിലും അപൂർവ്വമാണ്. (മിസ്.മെറുണിന്റെ കഥാപ്രപഞ്ചം).

'ഈശോ കായലിന് മീതെ നടക്കുന്നു' വെന്ന കഥയിൽ കള്ളുകാരൻ കറിയാച്ചന്റെ ബോട്ടോടിക്കുന്ന ഈശോയുടെ കണ്ണിൽ കറിയാച്ചന്റെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ - രഹസ്യ സമാഗമങ്ങൾ പെടാതിരിക്കാൻ അയാൾക്ക് പലവട്ടം വെള്ളത്തിൽ വീഴേണ്ടിവരുന്നു. എന്തിനും ഒരന്ത്യമുണ്ടല്ലോ - കറിയാച്ചനും.'ചതുരംഗതമ്പുരാൻ' എന്ന കഥയാകട്ടെ പഴയ ഫ്രയിം ഉപയോഗിച്ച് പുതിയ ചരിത്രസന്ധികളെ വിലയിരുത്തുന്നു. ചരിത്രമെഴുതാൻ - ചതുരംഗതമ്പുരാന്റെ ചരിത്രമെഴുതാൻ - കുറെക്കൂസിലെ സാമൂഹ്യപാഠം പുസ്തകം സംഘടിപ്പിക്കുന്ന എഴുത്തൻ നമുക്ക് മറക്കാനാകാത്ത കഥാപാത്രമാണ്. 'അഞ്ചു ചെറിയ കഥകൾ' സ്വതന്ത്രമായ ഓരോരോ കഥകളല്ല. സൂര്യനും മിന്നാമിനുങ്ങും ചില തർക്ക വിഷയങ്ങളും അതിൽ പ്രകാശം പരത്തുന്നു. പുതിയ കഥാകൃത്തുക്കളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട നാദം കേൾപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാഥികനാണ് ടോം.ജെ. മങ്ങാട്ട്. ■

വര: ആർ.സി.ബോസ്

സ്നേഹം - മോചനം

ജോൺ

വായനക്കാരനോട് ഒരു ചോദ്യം താങ്കൾ വിവാഹിതനാണോ? വിവാഹമോചനം കൊതിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതിൽ വിജയം കണ്ടോ? എങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരും പരിപാവനമെന്നു കരുതുന്ന ഒരു ബന്ധമാണ് വിവാഹം. എന്നാൽ പിന്നെ അത് മോചനത്തിൽ കലാശിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ട്? പരസ്പരം തീവ്രമായി അറിഞ്ഞു തുടങ്ങുമ്പോഴോ അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിക്കുമ്പോഴോ ആണ് വിവാഹമോചനം വേണ്ടിവരുന്നത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ വേർപിരിയേണ്ടിവരുമെന്നു ചുരുക്കം. ഇന്നത്തെ പല വിവാഹങ്ങളുടേയും വിജയരഹസ്യം സ്നേഹം നടിച്ച് പരസ്പരം പലതും മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതും വിട്ടുവീഴ്ചാമനോഭാവവുമാണ്. ഇപ്രകാരം സ്നേഹം നടിക്കാതെ യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും മറച്ചുവയ്ക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന് വിട്ടുവീഴ്ച ഒരു വിഷയവുമാവുന്നില്ല. പുരുഷ /സ്ത്രീ മേധാവിത്വം ഒരു പ്രശ്നമാവുന്നില്ല. ഇവിടെ സ്നേഹം മോചനത്തിൽ- വിവാഹമോചനത്തിൽ എത്തിപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉടമകൾ വിവാഹ മോചിതർ മാത്രം.

"അത്രമേൽ നിന്നെഞാൻ സ്നേഹിക്കയാൽ തന്നെ"

മേചനവും വേണ്ടിവരുന്നു വെന്നതാണ്

സമവാക്യം- എന്താ ശരിയല്ലെന്നുണ്ടോ?

അനുബന്ധകഥ

സ്നേഹത്തിന്റെ വിത്തുകൾ

നീ തന്ന പഴുത്ത പേരയ്ക്കാ ഞാൻ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. വിത്തുകൾ മുളച്ച് തൊടിയിൽ നിറയെ ഇപ്പോൾ പേരയ്ക്കാ മരങ്ങളാണ്. സ്വന്തമാക്കുന്നതിനേക്കാൾ എപ്പോഴും നല്ലത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുതന്നെ.നീ തന്ന സ്നേഹവും ഞാൻ വലിച്ചെറിയുന്നു.

വിത്തുകൾ മുളച്ച് മനസ്സിൽ നിറയെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഇലകൾ കിളിർക്കും. സ്നേഹം ഉപേക്ഷിക്കലും വലിച്ചെറിയലുമാണ്.

പി.കെ. പാറക്കടവ് (പ്രിയപ്പെട്ട കൊച്ചുകഥകൾ)

തിരിഞ്ഞു നോട്ടം

വട്ടെഴുത്ത് - ഒരു പ്രാചീന കേരളലിപി

ജ്യോതികുമാർ

'എഴുത്ത്' എന്ന വാക്ക് വെട്ടി അടയാളപ്പെടുത്തുക എന്നർത്ഥമുള്ള ' എഴു' എന്ന ധാതുവിൽ നിന്ന് ഉണ്ടായതാണെന്നും വെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വർണ്ണങ്ങളെയോ ചിഹ്നങ്ങളെയോ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുമാണെന്നും ഭാഷാപണ്ഡിതൻമാർ പറയുന്നു.

ക്രിസ്തു വർഷം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി ബ്രാഹ്മി ലിപി തെക്കേഇന്ത്യയിൽ പ്രചാരത്തിലായി. ഇത് രൂപാന്തരപ്പെട്ട് വളർന്ന വന്നതാണ് 'വട്ടെഴുത്ത്' എന്ന് ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാർ ഉറപ്പിച്ച് പറയുന്നു. ഒരു കാലത്ത് ഇത് തമിഴ്നാട്ടിൽ മുഴുവൻ നടപ്പിലിരുന്നു. പല്ലവന്മാർ ഉത്തര തമിഴ്നാട് കൈക്കലാക്കിയ കാലത്ത് അവർ അവിടെ 'ഗ്രന്ഥാക്ഷരവും' 'ഗ്രന്ഥ തമിഴും' നടപ്പിലാക്കി അന്നും തമിഴ്നാടിന്റെ ശേഷിച്ചഭാഗത്തും പാണ്ഡ്യദേശത്തും പിന്നെ മലനാട്ടിലും (കേരളം) വട്ടെഴുത്ത് തന്നെ നടപ്പിലിരുന്നു. പല്ലവന്മാർ ക്ഷയിച്ചു ചോളർ ഉയർന്നതോടുകൂടി തമിഴ്നാട്ടിൽ മുഴുവൻ അവർ തമിഴ് ലിപി പ്രചരിപ്പിച്ചു അന്നും

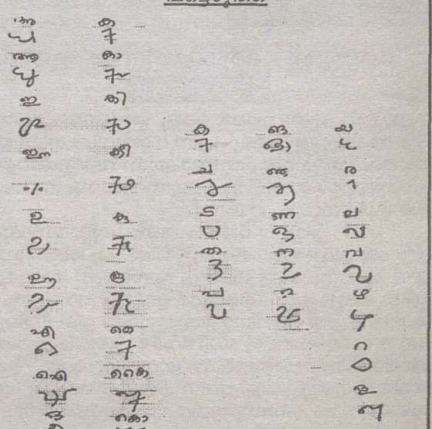
അവർക്ക് കീഴടങ്ങാതെ നിന്ന ചേര രാജ്യത്ത് വട്ടെഴുത്ത് നിലനിന്നുപോന്നു.

ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ആലേഖന സമ്പ്രദായം മൂർച്ചയുള്ള വല്ല കോലു (എഴുത്താണി) കൊണ്ടോ ഉളിയും ചുറ്റികയും കൊണ്ടോ വെട്ടിയുണ്ടാക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഉളികൊണ്ട് വര യ്ക്കുന്ന രീതി പാറകളിന്മേലും നല്ല കനമുള്ള ചെമ്പ് തകിടുകളിന്മേലും ആയിരുന്നു പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്. ക്രമേണ ഈ രീതിക്ക് വെട്ടെഴുത്ത് എന്ന് പേരുണ്ടാകുകയും കാലാന്തരെ വട്ടെഴുത്തായി മാറിയതാണെന്നും ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. വളഞ്ഞ രേഖകൾ അധികമുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഈ ലിപിക്ക് വട്ടെഴുത്ത് എന്ന പേര് വന്നത് എന്ന് കരുതുന്ന പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ട്.

പാണ്ഡ്യദേശത്തും മലനാട്ടിൽ നിന്നാണ് ഈ ലിപിയിൽ കൊത്തിയിട്ടുള്ള അധികം ശിലാശാസനങ്ങളും കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. മലയാളികൾ മണിപ്രവാളമായി തങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ അധികമായി ചേർക്കുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ 'ആര്യ എഴുത്ത്' എന്ന ഗ്രന്ഥലിപി പ്രചാരത്തിലായി.ആര്യ എഴുത്ത് പല്ലവകാലത്തും ചാലുക്യകാലത്തുമായി ബ്രാഹ്മിയിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ലിപിയാണ്. അതിനുശേഷം മലനാട്ടിൽ ഒരു ചെറിയവിഭാഗം ആളുകൾ മാത്രമേ വട്ടെഴുത്ത് പഠിച്ചിരുന്നുള്ളു.അതുപിന്നെ കോലെഴുത്തായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും കാലാന്തരത്തിൽ നശിച്ച് പോകുകയും ചെയ്തു. ■

ഈലക്കത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ വചസ്സിന് എഴുതുക.

വട്ടെഴുത്ത്

D.T.P. Setting & Printing:
Sundarikutty, Kundara, Ph: 9447119980.